

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

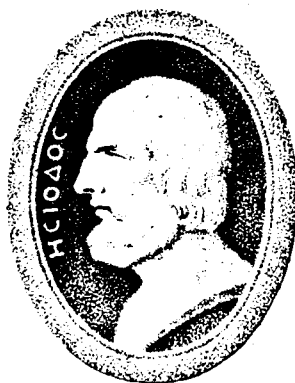
H E S I O D I

A S C R A E I

O P E R A .

ΗΣΙΟΔΟΥ
ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ.

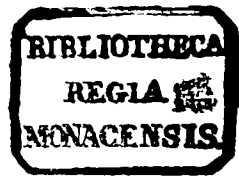
HESIODI
ASCRAEI
OPERA OMNIA.

EX REGIO PARMENSI TYPOGRAPHIO

MD. LXXX. III.

PRAESIDVM LICENTIA.

AD
FERDINANDVM
AVSTRIACVM
M. THER. ET FRANC. I
AVGG. FILIVM
IMP. CAES. IOSEPHI II
FRATREM
INSVBRIAE FELICITATIS
AVSPICEM ATQVE ASSERTOREM

BERNARDVS ZAMAGNA.

Iam casus Ithaci varios, dum victor ab urbe
Dardania patriae semper fugientis ad oras
Tenderet antiquumque patrem visurus et almam
Penelopen, Fernande, tui fausto omine ⁽¹⁾ fratris

(1) PETRO LEOPOLDO M. Etrur. Duci, Principi sapientissimo litterarumque amantissimo inscripta est Odyssea.

*Per Latias gentes vulgavimus. hoc tibi nostrum
Surgat opus, Pindi quando me numina nymphae
Haud proprii ingenii parta clarescere prole,
Sed patrio argivos deducere litore vates,
Et voluere novo, si qua est ea gloria, cultu
Indutos passim romana per oppida ferre.
Moeonides placuit Leopoldo, et Naiades Arni
Ad ripas plausere Ithaco. cur fertilis Ascae
Ille tibi cultor, paribus qui floruit annis,
Proximus ut fama, pangendi ita carmina arte,
Non placeat, magnaue tui sub nominis umbra
Eridani placidum per me deductus ad amnem
Paullatim incipiat Graias dediscere voces,
Boeotumque modos? heic inter pacis amicae
Otia sub tanto posuit sibi principe sedem
Pallas, et omnigenae doctrinae lumina fundit
Vatibus haud inimica bonis, quos divite vena
Ingenii Musaeque aluere et Phoebus Apollo.
Prima tenet vatum in templo loca maximus ales
Moeonius, propiorque sedet donatus et ipse*

*Hesiodus lauro longum vernante, nec illum
 Dedignata sequi magni est mens dia Maronis.
 Ambo digna canunt, ambo se praepete penna
 Diversum per iter celsa intra nubila tollunt
 Admissique choro Superum mensisque recepti.
 Ergo age sis, Fernande, ascraei ad sacra poëtae
 Ingredere o mecum. non ille horrentia Martis
 Arma, nec ultrices alterna in vulnera dextras
 Hospitio pro laeso, et raptae coniugis igne;
 Sed canit ⁽¹⁾, ut subito tener olim increverit orbis,
 Ac terrae tractusque maris caelumque profundum
 Fluminaque primique homines natura que divum
 Exstiterint, longaeque sequens vestigia famae
 Vsque Chao a veteri Troianae ad tempora cladis
 Fataque fortunasque virum tenebrosa que regna
 Omnia musaeo contingens nectare clarat.
 Namque Chaos rerum primordia nocte tegebat
 Indistincta locis formaeque expertia; donec*

(1) Vides, opinor, haec ad Theogoniam Hesiodi pertinere.

*Confusam discussit Amor volventibus annis
Congeriem. tellus foecundo corpore, et aura
Lumine purpureo risit; sua tempora menses,
Et pariter novere suos vaga sidera motus,
Collectumque fretum sedit, fluviique voluti,
Cunctaque ceperunt genitalia semina vitas.
Caelus in aethereo primus regnavit Olympo,
Tellurisque sinu commixtus fudit in auras
Progeniem horrendam; donec materna sequutus
Iussa vafer Saturnus acuta falce petivit
Depresum insidiis, patrioque potitus honore
Eripuit vi sceptrum. hoc rege agrestis et exlex
Vita diu, moresque feri viguere, nec ullus
Iustitiae, laudique locus fuit; illaque Graii
Aurea dixerunt, fuerint quum ferrea secla,
Quae non ulla Deum referat mortalibus ira.
Mox tamen hic, frustra Titanum fortibus armis
Defensus, natosque petens in praelia, magno
Sub Iove succubuit victus, qui fulmine diros
Caeligenas, ipsumque alta caligine mersit*

7

*Infra Erebum iaciens pavitantem, ubi Tartarus horret
Aeterna sub nocte ingens, pars ultima rerum.
Hinc Iovis auspicio regni successit origo
Tertia. in astrifera caeli sedet arduus arce
Fulgura molitus dextra, totumque per orbem
Providus intendens aciem sua praemia laudi
Ac sceleri tribuit poenas, hominumque per artes
Ingenia exacuit. prima haec felicitis imago
Imperii, vobis quae nunc regnantibus aucta
Crevit in immensum, totamque effudit opum vim.
Tum rerum tenuis tantum experientia venit,
Quaesitique usus faciles; proscissaque terrae
Viscera, et attritus coepit splendescere vomer,
Edomitique boves, pecudesque in septa receptae
Aeraque personuere, et ferrum incanduit igne.
Quid faceret mortale genus? non roscida mella
Sponte dabant rupes, nec vino et lacte fluebant
Pura per intactos labentia flumina campos,
Aut inarata Ceres surgebat. iamque placere
Glandiferi foetus passim montanaque corna*

*Desierant, alioque inventum vivere cultu,
 Et solem prohibere et acutae frigora brumae
 Vestibus iniectis, alimentaue mitia nosse.
 Omnia quae cernens, sacrosque recludere fontes
 Ausus opum vates ascræus, primus agrestes
 Edocuit ⁽¹⁾, fractis quo sidere semina glebis
 Tradere conveniat? segetis quis cultus opimae?
 Tempora quae messis, quaque arte paranda supellex
 Rustica et agricolis quae cura adhibenda iuvençis?
 Nec minus et varios docuit per caerula cursus
 Litore digressus patrio, quando omnia tellus
 Haud omnis bona ferre negat; certusque notavit,
 Quid pluviaeque ferant Hyades, quidque asper Orion,
 Arcturusque, Haedique, et quali flamine eundum,
 Si placeat rapidi tentare pericula ponti,
 Divitiasque sequi peregrinas. cuncta sed ante
 Iustitiam servare iubet, sanctumque pudorem,
 Et mores sine labe. hinc vis et turpis egestas*

(1) Haec ad alterum Hesiodi carmen pertinent, nimirum ad Opera et Dies.

*Diffugiunt, pietasque viget, populosque per omnes
 Copia largifico effundit sua munera cornu,
 Quam requies non donat iners, at sedula cura,
 Assiduusque labor. quid iam diversa canentem
 Argumenta sequar? cecinit qui sanguine divum
 Heroes ⁽¹⁾ nati populos aut legibus aequis
 Rexere, aut domito retulere ex hoste triumphos,
 Monstraque placarunt per magnas didita terras;
 Multaque praeterea, invidit quae longa vetustas,
 Consumpsitque vorax. restat pars unica laudum
 Coniugis Amphitryonaeae, susceptaque magno
 De Iove progenies, Alcides ille superbi
 Martigenae domitor Cycni quo tempore scutum
 Fulmineum quassans Pagasaei ad Apollinis aram
 Perculit, ac magna Delphos formidine solvit.
 O vatem nimium felicem, edicere primo
 Cui rerum tot mira datum: te principe dignus
 Vivat, et usque novo vigeat florentior aevo*

(1) Inter alia poëmata Hesiodus et Heroogoniam scripsisse traditur, cuius pars fortasse Scutum Herculis, de quo suo loco dicetur.

*Quod si magnanimos ipsi propiora tulissent
 Austriadas bona secla tuos, non ille creatos
 Stirpe alia heroas celebrandos carmine sacro
 Legisset. labor unus erat gens Austria, et almis
 Caesaribus foecunda domus dyrcaea sonaret
 Per nemora, et plausu miratum impleret Olympum.
 Tum licuit certare ⁽¹⁾ vel ipso iudice Phoebos
 Argolico in coetu cum magno scilicet olli
 Moeonida, quamvis argivae robora pubis
 Hectoreos circa muros, Simoëntaque clausum
 Caedis Achilleae furiis cecinisset, et ignes
 Suppositos Xanthi quondam ferventibus undis.
 Cuncta tuae gentis, Fernande, insignibus orsis
 Cessissent decora illa, diu quae versibus aetas
 Digna tullit. nil gente tua nam maius in omni
 Laude, per obliquos signorum flammeus orbes
 Dum rutilo invehitur curru, sol cernit ab axe.*

(1) Non defuere, qui dicerent Homerum quondam certasse cantu in Euboea cum Hesiodo, victumque decessisse sententia Panidis. Sed parum id verisimile.

*Sed non dulcisono Superi haec celebranda dedere
Dona seni; nec si tribuissent, omnibus unus
Sufficeret. fortuna aliud servavit in aevum
Austriadum laudes, aliis et vatibus olim
Ferre dabit prima repetens ab origine gentem
Caesaream. iam nunc faciles date lilia nymphae,
Auricomos iungam flores, magnosque nepotes
Muneribus iustis cumulabo, et laurea nectam
Serta comis, donec subvectus in ardua templa,
Gloria ubi sedem posuit, tantosque sacravit
Alma viros rutilo succendens lumine, vivam
Effigiem fratrum, quos haec mirantia cernunt
Saecula, victuro describam carmine vates.
In medio mihi Caesar avito insignis honore
Stabit: eum circa variis de partibus orbis
Attonitae gentes procumbent, dignaque ad aras
Thuricremas facient pro salvo vota parente
Compede iam fracta, miseris quam barbara quondam
Immiti iussu dominorum induxerat aetas.
Ille Iovis super ales erit, geminoque minatus*

Hostibus exitium collo pendebit in aura
Opperiens nutum, quo martia fulmina vertat.
Hinc Leopoldus agens Thuscae felicia gentis
Agmina fraterno laetus gaudebit amore,
Iuraque et augustas leges, queis temperat urbes
Maximus ostendet: propior Flora aurea plaudet.
Hinc sacra albenti devinctus tempora vitta
Teutonicos Equites primaevi floris in aevo
Ostentans, quondam pars magna futurus et ipse
Imperii, sistet ductor: se candida supra
Relligio pietasque addet. iamque Itala linquens
Moenia, et Eridani niveos resonantis olores
Ipse aderis, Fernande, aequos cui vivida mores
Gratior insignit formoso in corpore virtus,
Attollitque animos. erit una Insubria tecum
Omnis, et aeternae spondebit praemia famae
Caelicolas testata, sibi te vindice laetos
Illuxisse dies, et crescere commoda et omnes
Auspiciis vidisse tuis decora alta per urbes.
Invidia infelix liventia brachia mordens

*Freudebit frustra, virtutumque ora tremiscens,
Vos hilari quae fusa choro circumundique ludent,
Sanguineos vellet raptis pro crinibus angues.
Salvete heroes sacrum genus! o mihi tantum
Donent fata aevi, vestras ut dicere laudes
Et valeam myrto victricem intexere frontem,
Invideat stupefacta novo dum Grecia vati.
Interea Ascraei tu carmina docta poëtae,
Si vacat, et fesso rerum si qua otia moles
Publica dat, leni vultu dux accipe: in illis
Invenies, quae lecta tibi dulcedine mentem
Afficiant. neque enim vana heic sub imagine rerum
Pieriis ludunt aures insomnia formis,
Nec Venus, aut Veneris puer ille infecta veneno
Improbis idalio contorquet spicula ab arcu;
Vtilitas sed multa latet, vitamque beatam
Quae faciant, praecepta, et rerum maxima virtus.
Fors etiam tecum lustrans haec carmina quondam
Regia gaudebit coniux illa inclyta fama
Italides inter, qua nullam Pallas amica*

*Erudiisse magis doctrina fertur in omni
Estensi de gente nurum, nec pluribus auctam
Illecebris aliam Charites excellere passae;
Et gens illa quidem Musisque et Apolline clara est.
Ipsa suis curam genitrix ubi sedula natis
Impendit, magnum et matris satiavit amorem
Omnigenos volvit libros, Italasque camoenas
Respicit et Latias pariter, non inscia laudum
Vllius, audentem vexit quem Pegasus ales
Aonas in montes Graiorum exempla sequutum.
Et querimur non esse, modis qui praebeat aures
Dulcibus Aonidum, tales quum numina vobis
Concilient sensus? vobis et gaudia musae,
Et vates segura ferunt, nec fama poëtae
Vilis utrique sonat: testis Modoetia, et altis
Porticibus vivo surgens de marmore sedes,
Quam vario circum florent pomaria cultu,
Regis opus, magni referens miracula prisca
Luculli Alcinoique. illic iam teque tuaque
Coniuge, quae parili tecum contendit amore,*

Auspicihus, geminos cantu certare ⁽¹⁾ poëtas
Vidimus, et longo renovatos tempore ludos
Pieridum. laeta procerum stipante corona
Ambo vos alacres libantes flumina sacri
Gutturis, in morem torrentis uterque ciebat
Quae rapidi vena fundens e divite vates,
Plaudere nec piguit, nec fessis addere vires.
Omnia laetitia resonabant: famaue et udas
Naiadas fuis per caerula colla capillis
Ad plausum excierat vicini e gurgite fontis,
Et Satyros Faunosque et agrestia numina nymphas,
Vt quondam Arcadiae in lucis ad Panos avenam,
Aut Orphei dulcem ad cantum prope Strymonis undas.
Illo oro nunc vultu, illo mea carmina plausu
Excipite illustres animae, tuque optime Princeps,
Tuque tuo dilecta viro clarissima Nympha

(1) Duo vates praestantissimi, alter Veronensis Loren-
 tius Neapolitanus, alter Mollius, complures dies apud
 optimos principes commorati sunt, maximamque sibi lau-
 dem et ipsorum principum et aliorum auditorum iudicio
 extemporaneis carminibus non minus scite quam eleganter
 decantatis pepererunt.

*Formosis Iunonem oculis et Pallada culto
Ingenio superare potis. si cesseris ultro
Id proprium, Fernande, petam quod numina, nullum
Maius erit donum. nostrum tibi serviet usque
Iam studium, tibi cura; tui sic germina Gnati,
Italiae spes alta, et aviti gloria regni,
Incolumes vigeant; primis mirentur et annis
Virtutesque tuas laudumque immensa tuarum
Per populos, quos ipse regis, monumenta, nec ullo
Nomine tam laeti plaudant, quam quo tibi certam
Sternis ad astra viam, et dignum te fingis Olympo,
Deliciaeque, paterque hominum late undique dictus.*

Η ΣΙΟΔΟΥ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Θ Ε Ο Γ Ο Ν Ι Α .

Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰεΐδειν,
Αἰθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζαθέον τε,
Καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἀπαλοῖσιν
Ὅρχεῦνται, καὶ βωμὸν ἐρισθενέος Κρονίωνος,
5 Καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χρῶα Περμησσοῖο,
Ἡ Ἴππουκρήνης, ἥ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο,
Ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο,
Καλοὺς, ἱμερόεντας· ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν·
Ἐνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἡέρι πολλῇ,
10 Ἐννύχαι στείχον, περικαλλέα ὄσσαν ἰεῖσαι,
Ὑμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον, καὶ πότνιαν Ἥρην
Ἀργεῖην, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
Κούρην τ' Αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
15 Ἡδὲ Ποσειδάωνα γαιήοχον, ἐννοσίγαιον,
Καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἐλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,

- Ἦβην τε χρυσοστέφανον, καλήν τε Διώνην,
 Ἦώ τ', Ἠελιόν τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,
 Λητώ τε, Ἰάπεϊόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
 20 Γαίαν τ', Ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ Νύκτα μέλαιναν,
 Ἄλλων τ' Ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων.
 Αἱ νύ ποθ' Ἠσίοδον καλήν ἐδίδαξαν ἀοιδήν,
 Ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἐλικῶνος ὑπὸ ζαθέοιο.
 Τόνδε δέ με πρώτιστ' αἰεὶ πρὸς μῦθον ἔειπαν,
 25 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 Ποιμένες ἄγραυλοι, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
 Ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
 Ἴδμεν δ' εὖτ' ἐθέλωμεν ἀληθέα μυθήσασθαι.
 ὣς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτίεπειαι,
 30 Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ὄξον,
 Δρέψασθαι Δηϊλόν. ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
 Θείην, ὥς τε κλύοιμι τὰ τ' ἐσόμενα, πρό τ' ἐόντα.
 Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,
 Σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰὲν ἀεΐδειν.
 35 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ πέθρην;
 Τύνη, Μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
 Ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
 Εἰρεῦσαι, τὰ τ' ἐόντα, τὰ τ' ἐσόμενα, πρό τ' ἐόντα,
 Φωνῇ ὁμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος ῥέει αὐδὴ

- 40 Ἐκ στομάτων ἠδεΐα· γελαῖ δέ τε δώμαλα παῖρὸς
 Ζηνὸς ἐριγδούποιο θεῶν ὅπῃ λειριοέσση
 Σκιδναμένη· ἠχεῖ δὲ κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
 Δώματα ἀθανάτων· αἱ δ' ἄμβροτον ὄσσαν ἰεῖσαι,
 Θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν αἰοιδῇ
 45 Ἐξ ἀρχῆς, οὓς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ἐτικλον,
 Οἷτ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἐάων.
 Δεύτερον αὖτε Ζήνα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 Ἀρχόμεναι δ' ὑμνεῦσι θεαὶ, λήγουσαί τ' αἰοιδῆς,
 Ὅσον φέρτατός ἐστι θεῶν, κράτει τε μέγιστος.
 50 Αὖθις δ' ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε γιγάντων
 Ὑμνεῦσαι, τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
 Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
 Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
 55 Λησμοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμηράων.
 Ἐννέα γάρ οἱ νύκλας ἐμίσσετο μητιέτα Ζεὺς,
 Νόσφιν ἅπ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὥραι
 Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,
 60 Ἡ δ' ἔτεκ' ἐννέα κούρας ὁμόφρονας, ἧσιν αἰοιδῇ
 Μέμβλεται, ἐν στήθεσσι ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις,
 Τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος Ὀλύμπου,

- Ἐνθά σφιν λιπαροί τε χοροὶ καὶ δώματα καλὰ.
 Πάρ δ' αὐτῆς Χάριτες, καὶ Ἴμερος οἰκί' ἔχουσιν,
 65 Ἐν θαλίῃς· ἐρατὴν δὲ διὰ στόμα ὅσσαν ἰεῖσαι,
 Μέλπονται πάντων τε νόμους, καὶ ἥθεα κεδνὰ
 Ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὅσσαν ἰεῖσαι.
 Αἱ τότ' ἴσαν πρὸς Ὀλυμπον ἀγαλλόμεναι ὅπῃ καλῇ,
 Ἀμβροσίῃ μολπῇ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
 70 Ὑμνεύσαις· ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὑπὸ δούπος ὀρώρει,
 Νεισσομένων πατέρ' εἰς ὄν. ὁ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει,
 Αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
 Κάρτεϊ νικήσας πατέρα Κρόνον. εὐ δὲ ἕκαστα
 Ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμάς.
 75 Ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι, αἰδον ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγεγαυῖαι,
 Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε, Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρανίη τε,
 Καλλιόπη δ'. ἥ δὲ προφερεστέρα ἐστὶν ἀπασέων.
 80 Ἡ μὲν γὰρ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
 Ὅντινα τιμήσουσι Διὸς κοῦραι μέγαλοιο,
 Γεινόμενόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλῆων,
 Τῷ μὲν ἐπὶ γλώσση γλυκερὴν χεῖουσιν ἑέρσην,
 Τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος ῥεῖ μεῖλιχα· οἱ δὲ νυ λαοὺ
 85 Πάντες ἐς αὐτὸν ὀρῶσι διακρίνοντα Δέμιστας.

- Ἰθείησι δίκησιν. ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων,
 Αἰψά τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπιστάμένως κατέπαυσε.
 Τούνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὔνεκα λαοῖς
 Βλαπτομένοις ἀγορῇφι μετὰτροπα ἔργα τελεῦσαι
 90 Ῥηϊδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.
 Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὥς, ἰλάσκονται
 Αἰδοῖ μιλίχρη, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν.
 Οἷα τοι Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 95 ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί.
 Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες. ὁ δ' ὀλβιος ὄντινα Μοῦσαι
 Φιλεῦνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.
 Εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέϊ θυμῷ
 Ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς
 100 Μουσάων θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων
 Ὑμνήσῃ, μάκαράς τε θεοὺς οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 Αἰψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθειαι, οὐδέ τι κηδέων
 Μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.
 Χαίρει τέκνα Διὸς, δότε δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.
 105 Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων,
 Οἳ Γῆς ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανοῦ ἀστειρόεντος,
 Νυκλὸς καὶ δνοφερῆς, οὓς θ' ἀλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος·
 Εἵπατε δ' ὥς ταπρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γένοντο,

- Καὶ ποταμοὶ, καὶ πόντος ἀπείριτος οἶδματι θύων,
 110 Ἄσπρα τε λαμπεῖόωντα, καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθευ,
 Οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἐάων.
 Ὡς τ' ἄφενος δάσσαντο, καὶ ὥς τιμὰς διέλοντο,
 Ἦδὲ καὶ ὥς ταπρῶτα πολὺπλυχον ἔσχον Ὀλύμπου.
 Ταῦτά μοι ἔσπευε Μοῦσαι ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 115 Ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἶπαθ' ὅ, τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν.
 Ἦτοι μὲν πρότις Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖ' εὐρύστερνος, πάντων ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
 Τάρταρά τ' ἡρόεντα μυχῶ χθονὸς εὐρυοδείης,
 120 Ἦδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Λυσιμελὴς, πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
 Δάμναται ἐν σλήθεσσι νόον καὶ ἐπιφρονα βουλήν.
 Ἐκ Χάος δ' Ἐρεβὸς τε μέλαινά τε Νύξ ἐγένοντο.
 Νυκλὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἥμερῃ ἐξεγένοντο.
 125 Οὓς τέκε κυσσαμένη, Ἐρέβει φιλότῃτι μιγεῖσα.
 Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἴσον ἑαυτῇ
 Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτει,
 Ὄφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γείνατο δ' οὔρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους
 130 Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' οὔρεα βησσήεντα.
 Ἡ δὲ καὶ ἀτρυγέλον Πέλαγος τέκεν οἶδματι θύων,

- Πόντον, ἄτερ φιλότῆλος ἐφίμερου. αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα, τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
 Κοῖόν τε, Κρεῖόν δ', Ὑπερίονά τ', Ἰαπετόν τε,
 135 Θεϊάντε, Ῥεῖαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε,
 Φοῖβην τε χρυσοσφέφανον, Τηθύν τ' ἐρατεινήν.
 Τοὺς δὲ μέθ' ὀπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 Δεινότατος παίδων· θαλερόν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
 Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἐχονῆας,
 140 Βρόντην τε, Στερόπην τε, καὶ Ἄργην ὀβριμόθυμον.
 Οἱ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδοσαν, τεῦξάν τε κεραυνόν.
 Οἱ δὴ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
 Μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐπέκειτο μετώπῳ.
 Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρα σφέων
 145 Κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς εἷς ἐνέκειτο μετώπῳ·
 Ἴσχύς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις·
 Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
 Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὀβριμοί, οὐκ ὀνομαστοί,
 Κοτλὸς τε, Βριάρεώς τε, Γύγης δ', ὑπερήφανα τέκνα.
 150 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰσسونτο
 Ἄπλαστοι· κεφαλὰὶ δὲ ἐκάσῳ πεντήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον, ἐπὶ σθιβαροῖσι μέλεσσιν.
 Ἴσχύς δ' ἄπλατος, κρατερὴ, μέγαν ἐπὶ εἶδει.
 Ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,

- 155 Δεινότατοι παίδων, σφετέρῳ δ' ἤχθοντο τυκῇ
 Ἐξ ἀρχῆς· καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
 Πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνίεσκε,
 Γαίης ἐν κευθμῶνι· κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ
 Οὐρανός· ἥ δ' ἐνλὸς σίοναχίζετο Γαῖα πελώρη
- 160 Στεινομένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράσσατο τέχνην.
 Αἶψα δὲ ποιήσασα γένος πολιοῦ ἀδάμαντος,
 Τεύξε μέγα δρέπανον, καὶ ἐπέφραδε παισι φίλοισιν·
 Εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιημένη ἦτορ.
 Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρός ἀτασθάλου, αἵ κ' ἐθέλητε
- 165 Πείθεσθαι, πατέρος γε κακὴν τισαίμεθα λώβην
 Ὑμέτερον. πρότερος γὰρ αἰκέα μήσατο ἔργα.
 Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέος, οὐδέ τις αὐτῶν
 Φθέγγετο· θαρσήσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
 Ἄψ αὐτίς μύθοισι προσηύδα μητέρα κεδνὴν.
- 170 Μητερ, ἐγὼ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι
 Ἔργον· ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
 Ὑμετέρου. πρότερος γὰρ αἰκέα μήσατο ἔργα.
 Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
 Εἶσε δὲ μιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
- 175 Ἄρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα.
 Ἦλθε δὲ Νύκτ' ἐπ' αἶων μέγας Οὐρανός· ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
 Ἰμείρων φιλόλητος ἐπέσχετο, καὶ ῥ' ἐτανύσθη

- Πάντη· ὃ δ' ἐκ λοχεοῖο πάϊς ὠρέξατο χειρὶ
 Σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἄρπην,
 180 Μακρὴν, καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρός
 Ἔσσυμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἑρρίψε φέρεσθαι
 Ἐξοπίσω· τὰ μὲν οὔτι ἐτώσια ἔκφυγε χειρός·
 Ὅσαι γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι,
 Πάσας δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν,
 185 Γείνατ' Ἑρίννυς τε κρατερὰς, μεγάλους τε Γίγαντας,
 Τεύχεσι λαμπομένους, δόλιχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας δ' ἄς Μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Μήδεά δ' ὥς τοπρῶτον ἀπολμήξας ἀδάμαντι,
 Κάββαλ' ἐπ' Ἡπείροιο πολυκλύσῳ ἐνὶ πόντῳ,
 190 Ὡς φέρετ' ἀμπέλαγος πουλὺν χρόνον· ἀμφὶ δὲ λευκὸς
 Ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὤρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κούρῃ
 Ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
 Ἐπλετο· ἐνθεν ἔπειτα περίρρυτον ἵκετο Κύπρον.
 Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίῃ καλῇ θεός· ἀμφὶ δὲ ποίῃ
 195 Ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξετο· τὴν δ' Ἀφροδίτην,
 Ἀφρογένειάν τε θεὰν καὶ εὐστέφανον Κυθήρειαν
 Κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἄνδρες, οὐνεκ' ἐν ἀφρῷ
 Θρέφθη· ἅλαρ Κυθήρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροισ·
 Κυπρογένειαν δ', ὅτι γένετο πολυκλύσῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
 200 Ἦδὲ φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη.

- Τῇ δ' Ἔρος ὠμάρτησε, καὶ Ἴμερος ἔσπετο καλὸς
 Γεινομένη ταπρῶτα, θεῶν τ' ἐς φύλον ιούση.
 Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ἥ δὲ λέλογχε
 Μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 205 Παρθενίους τ' ὀάρους, μειδήματα τ' ἐξαπάτας τε,
 Τέρψιν τε γλυκερὴν, φιλότητά τε, μελιχίην τε.
 Τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπὶ κλησιν καλέεσκεν,
 Παῖδας νεικείων μέγας Οὐρανὸς, οὓς τέκεν αὐτός.
 Φάσκε δὲ τιταίνοντος ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι
 210 Ἔργον, τοῖο δ' ἐπεῖλα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι.
 Νύξ δ' ἔτεκε στυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν,
 Καὶ Θάνατον· τέκε δ' Ὕπνον, ἐτικλε δὲ φύλον Ὀνείρων.
 Οὐ τινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νύξ ἐρεβεννή.
 Δεύτερον αὖ Μῶμον, καὶ Ὀϊζὺν ἀλγινόεσσαν·
 215 Ἐσπερίδας δ', αἷς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
 Χρύσεα καλὰ μέλουσι, φέροντά τε δένδρεα καρπὸν·
 Καὶ Μοίρας καὶ Κηρας ἐγείνατο νηλεοποίνους,
 Κλωθὴ τε, Λάχεσιν τε, καὶ Ἄλροπον· αἶτε βροτοῖσι
 Γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε,
 220 Αἶτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπουσαι
 Οὐδέ ποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
 Πρίν γ' ἀπὸ τῷ δώωσι κακὴν ὄπιν ὅς τις ἀμάρτη.
 Τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,

- Νύξ ὀλοή· μετὰ τήνδ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότῆλα,
 225 Γῆρας τ' οὐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον.
 Αὐτὰρ Ἔρις στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,
 Ἀθήνην τε, Λιμόν τε, καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα,
 Ὑσμίνας τε, Φόνους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκλασίας τε,
 Νείκεά τε, ψευδέας τε Λόγους, Ἀμφιλογίας τε,
 230 Δυσνομίην, Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλοισιν·
 Ὅρκον δ', ὃς δὴ πλείστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
 Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσῃ·
 Νηρέα τ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
 Πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
 235 Οὔνεκα νημερλῆς τε καὶ ἥπιος· οὐδὲ δεμισίων
 Δήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δήνεα οἶδεν.
 Αὐτίς δ' αὖ Θαύμαντα μέλαν, καὶ ἀγήνορα Φόρκυν,
 Γαίῃ μισγόμενος, καὶ Κητῷ καλλιπάρηον,
 Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσιν.
 240 Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγάρῃα τέκνα θεάων,
 Πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ, καὶ Δωρίδος ἡϋκόμοιο,
 Κούρης Ὠκεανοῖο τελέηντος ποταμοῖο,
 Πρωτῷ τ', Εὐκράτῃ τε, Σαῷ τ', Ἀμφίρῃτῃ τε,
 Εὐδώρῃ τε, Θέτις τε, Γαλήνῃ τε, Γλαύκῃ τε,
 245 Κυμοθόῃ, Σπειῷ τε, Θοῇ, Θαλίῃ τ' ἐρόεσσα,
 Καὶ Μελίτῃ χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμένη, καὶ Ἀγαυῇ,

- Πασιθέη τ', Ἐρατώ τε, καὶ Ἐυνείκη ῥοδόπηχυς,
 Δωλώ τε, Πρωλώ τε, Φέρουσά τε, Δυναμένη τε,
 Νησαίη τε, καὶ Ἀκλαίη, καὶ Πρωτομέδεια,
 250 Δωρίς, καὶ Πανόπη, καὶ εὐειδὴς Γαλάτεια,
 Ἴπποθόη τ' ἐρόεσσα, καὶ Ἴππονόη ῥοδόπηχυς,
 Κυμοδόκη δ', ἥ κύματ' ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ
 Πνοιᾶς τέ ζαθέων ἀνέμων, σὺν Κυματολήγῃ,
 Ῥεῖα πρηῦνει, καὶ εὖσφύρῳ Ἀμφιρίτῃ·
 255 Κυμώ τ', Ἡϊόνη τε, εὖστέφανός δ' Ἀλιμήδη,
 Γλαυκονόμη τε φιλομμειδῆς, καὶ Ποντοπόρεια,
 Λειαγόρη τε, καὶ Ἐυαγόρη, καὶ Λαομέδεια,
 Πουλυνόμη τε, καὶ Ἀυλονόη, καὶ Λυσιάνασσα,
 Ἐυάρνη τε φύην τ' ἐρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμος·
 260 Καὶ Ψαμάθη χαρίεσσα δέμας, δίη τε Μενίπῃ·
 Νησώ τ', Ἐυπόμψη τε, Θεμισώ τε, Προνόη τε,
 Νημερτής δ', ἥ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
 Αὗται μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
 Κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι·
 265 Θαύμας δ' Ὠκεανοῖο βαθυρρεῖταιο δύγαλρα
 Ἠγάγετ' Ἠλέκτρην· ἥ δ' ὠκεῖαν τέκεν Ἴριν,
 Ἡῡκόμους δ' Ἀρπύιας, Ἀελλώ τ', Ὠκυπέτην τε,
 Αἶ ρ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἔπονται,
 Ὠκείης πτερύγεσσι· μελαχρόνιαι γὰρ ἱαλλον·

- 270 Φόρκυϊ δ' αὖ Κητὼ Γραίας τέκε καλλιπάρης,
 Ἐκ γενεῆς πολιὰς, τὰς δὴ Γραίας καλέουσιν
 Ἀθάνατοί τε θεοὶ, χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι·
 Πεφρηδὼ τ' εὐπεπλον, Ἐννὼ τε κροκόπεπλον,
 Γοργούς δ' αἶ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο,
 275 Ἐσχαλίῃ πρὸς νυκλὸς· ἴν' Ἐσπερίδες λιγύφωνοι,
 Σθεινὼ τε, Ἐρυσάλη τε, Μέδουσά τε, λυγρὰ παθοῦσα,
 Ἡ μὲν ἔην Δηλῇ, αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω
 Αἱ δύο· τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο Κυανοχαίτης,
 Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ ἄνθεσιν ἑαρινοῖσι.
 280 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν,
 Ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήγασος ἵππος·
 Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὠκεανοῦ περὶ πηλᾶς
 Γείνεθ', ὁδ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μετὰ χερσὶ φίλῃσι.
 Χ' ὧ μὲν ἀποπλάμενος, προλιπὼν χθόνα μητέρα μῆλων,
 285 Ἴκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει,
 Βροντὴν τε σῆροπῇν τε φέρων Διὶ μητιόεντι·
 Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικάρηνον Γηρυονῆα,
 Μιχθεὶς Καλλιρόῃ κούρῃ κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίῃ Ἡρακλεΐη,
 290 Βουσί παρ ἐίλιπόδεσσι, περιρρύτῳ ἐν Ἐρυθρίῃ·
 Ἡματι τῷ, ὅτε περὶ βοῦς ἤλασεν εὐρυμέτωπος
 Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν, διαβάς πόρον Ὠκεανοῖο,

- Ὄρθον τε κλίνας, καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα,
 Σταθμῷ ἐν ἡερόεντι, πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
 295 Ἡ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, οὐδὲν εἰκόσ
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, οὐδ' ἀθανάτοιςι θεοῖσι,
 Σπῆϊ ἐνὶ γλαφυρῷ, θεῖην κρατερόφρον' Ἐχιδναν,
 Ἥμισυ μὲν νύμφην ἐλικώπιδα, καλλιπάρηον,
 Ἥμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινὸν τε μέγαν τε,
 300 Ποικίλον, ὠμησλήν, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
 Ἔνθα δέ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω, κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
 Τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων.
 Ἔνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
 Ἡ δ' ἔρυτ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρῇ Ἐχιδνᾷ,
 305 Ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἡματα πάντα.
 Τῇ δὲ Τυφάονα φασὶ μιγήμεναι ἐν φιλότῃ,
 Δεινὸν δ' ὑβριστήν τ' ἄνεμον, ἐλικώπιδι κούρῃ.
 Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη, τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
 Ὄρθον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆϊ.
 310 Δεύτερον αὖτις ἔτικλεν ἀμήχανον οὔτι φαλιδόν,
 Κέρβερον, ὠμησλήν, αἶδεω κύνα χαλκεόφωνον,
 Πενήκοντακάρηνον, ἀναιδέα τε κρατερὸν τε.
 Τὸ τρίτον, ὕδρην αὖτις ἐγείνατο, λύγρ' εἰδυῖαν,
 Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 315 Ἄπληλον κοτέουσα βίῃ Ἡρακληεῖν.

- Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνῆρατο νηλεῖ χάλκῳ
 Ἀμφίρυνωνιάδης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Ἰολάῳ,
 Ἡρακλῆς, βουλῆσιν Ἀθηναίης Ἀγελείης.
 Ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικλε, πνέουσαν ἀμαιμάκελον πῦρ,
 320 Δεινὴν τε, μεγάλῃν τε, ποδώκεά τε, κρατερὴν τε·
 Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν, χαροποῖο λέοντος·
 Ἡ δὲ, χιμαίρης· ἡ δ', ὄφις κρατεροῖο δράκοντος.
 Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
 325 Τὴν μὲν Πήγασος εἴλε καὶ ἐσθλος Βελλεροφόντης.
 Ἡ δ' ἄρα Σφίγγ' ὀλοὴν τέκε, Καδμείοισιν ὄλεθρον,
 Ὄρθῳ ὑποδμηθεῖσα· Νεμειαῖόν τε λέοντα,
 Τὸν ῥ' Ἥρῃ δρέψασα Διὸς κυδνὴ παράκοιτις,
 Γουνοῖσιν καλένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις·
 330 Ἐν δ' ἄρ' ὄγ' οἰκείων, ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων,
 Κοιρανέων τρητοῖο Νεμείης ἡδ' Ἀπέσαντος.
 Ἀλλὰ ἐῖς ἐδαμάσσε βίης Ἡρακληείης.
 Κηλὼ δ' ὀπλότατον, Φόρκυϊ φιλότητι μιγεῖσα,
 Γείνατο, δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης,
 335 Πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεια μῆλα φυλασσει.
 Τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκυνος γένος ἐστί.
 Τηθὺς δ' Ὠκεανῷ πόταμοῦς τέκε δινῆεντας,
 Νεῖλον τ', Ἀλφειὸν τε, καὶ Ἡριδανὸν βαθυδίνην,

- Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε, καὶ Ἴστρον καλλιρέεθρον,
 340 Φάσιν τε, Ῥῆσόν τ', Ἀχελώϊον ἀργυροδίνην.
 Νέσσον τε, Ῥόδιόν δ', Ἀλιάκμονά δ', Ἐπιάπορόν τε,
 Γρήνικόν τε, καὶ Αἴσηπον, Δεῖόν τε Σιμοῦντα,
 Πηγειόν τε, καὶ Ἑρμον, ἐϋρρείτην τε Κάϊκον,
 Σαγγάριόν τε μέγαν, Λάδωνά τε, Παρθέριόν τε,
 345 Εὐηνόν τε, καὶ Ἄρδησκον, Δεῖόν τε Σκάμανδρον.
 Τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἱ κατὰ γαῖαν
 Ἄνδρας κουρίζουσιν, Ἀπόλλωνι ξὺν ἀνακτι,
 Καὶ ποταμοῖς· ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
 Πειθώ τ', Ἀδμήτε τε, Ἰάνθη τ', Ἠλέκτρῃ τε,
 350 Δωρίς τε, Πρύμνῳ τε, καὶ Οὐρανίῃ Δεοειδῆς,
 Ἰσπώ τε, Κλυμένη τε, Ῥοδία τε, Καλλιρόῃ τε,
 Ζευξώ τε, Κλυτίῃ τε, Ἰδυϊά τε, Πασιθόῃ τε,
 Πληξαύρῃ τε, Γαλαξαύρῃ τε, ἑρατῇ τε Διώνῃ,
 Μηλόβοσίς τε, Θόῃ τε, καὶ εὐειδῆς Πολυδόρῃ·
 355 Κερκηῖς τε φυῆν ἑρατῇ, Πλουτῳ τε βοῶπις,
 Περσηῖς τ', Ἰάνειρά τε, Ἀκάστῃ τε, Ξάνθῃ τε,
 Πετραίῃ τ' ἐρόεσσα, Μενεσθῳ τ', Εὐρώπῃ τε,
 Μῆτις τ', Εὐρυνόμῃ τε, Τελεσθῳ τε κροκόπεπλος·
 Κρισίῃ τ', Ἀσίῃ τε, καὶ ἡμερόεσσα Καλυψώ·
 360 Εὐδόρῃ τε, Τύχῃ τε, καὶ Ἀμφιρῳ, Ὠκυρόῃ τε·
 Καὶ Στυξ, ἥ δὴ σφέων προφερεστέρα ἐστὶν ἀπασέων.

- Αὐται δ' Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
 Πρεσβύταται κοῦραι· πολλαὶ γε μέν ἐισι καὶ ἄλλαι.
 Τρὶς γὰρ χίλιαί ἐισι τανύσφυροι Ὠκεανῖναι,
 365 Αἶ ῥα πολυσπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης
 Πάντη ὁμῶς ἐφέπουσι, Δεάων ἄγλαα τέκνα.
 Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες,
 Ὑιᾶς Ὠκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς.
 Τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτῶν ἄνδρα ἐνίσπειν·
 370 Οἱ δὲ ἑκάστοι ἴσασιν οἳ ἂν περιναιετάωσι.
 Θεία δ' Ἡελίον τε μέγαν, λαμπρὰν τε Σελήνην,
 Ἡὼ δ', ἥ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαίνει,
 Ἀθανάτοισ τε θεοῖς τοί οὐρανὸν ἐϋρὺν ἔχουσι,
 Γείναθ', ὑπευνηθεῖς Ὑπερίονος ἐν φιλότῃ.
 375 Κρίφ δ' Εὐρυβίη τίκλει φιλότῃ μιγεῖσα,
 Ἀσπράϊόν τε μέγαν, Πάλλαντά τε, δία Δεάων,
 Πέρσην δ', ὅς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδυοσύνησιν.
 Ἀσπράϊῳ δ' Ἡὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
 Ἀργεσῆν Ζέφυρον, Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον,
 380 Καὶ Νότον, ἐν φιλότῃ θεῶν Δεᾷ ἐυνηθεῖσα.
 Τοὺς δὲ μετ' ἀστέρα τίκλει Ἐωσφόρον ἠριγένεια,
 Ἄσπρα τε λαμπετόωντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἐσπεφάνωται.
 Στύξ δὲ τέκ' Ὠκεανοῦ θυγάτηρ, Πάλλαντι μιγεῖσα,
 Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι,

- 385 Καὶ Κράτος, ἡδὲ Βίην, ἀριδείκετ' αἰετὰ τέκνα,
 Τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδέ τις ἔδρη,
 Οὐδ' ὁδός, ὅππῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει·
 Ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ζηνὶ βαρυκλύπῳ ἐδριόωνται.
 Ὡς γὰρ ἐβούλευσε Στύξ ἀφθιτος Ὠκεανίνῃ,
 390 Ἥματι τῷ ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστέροπῆλῃς
 Ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 Εἶπε δ', ὅς ἂν μετὰ εἰς θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,
 Μὴ τιν' ἀπορῥαίσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἑκάστον
 Ἐξέμεν ἦν τοπάρους γε μέτ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 395 Τὸν δ' ἔφαθ' ὅς τις ἄλιμος ὑπὸ Κρόνου ἡδ' ἀγέραςτος,
 Τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν ἢ θέμις ἐστί.
 Ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στύξ ἀφθιτος Οὐλυμπόνδε
 Σὺν σφοίοισιν παίδεσσι, φίλου διὰ μήδεα πατρός.
 Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.
 400 Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὄρκον,
 Παῖδας δ' ἥματα πάντα εἰς μεταναιέτας εἶναι.
 Ὡς δ' αὐτῶς πάντεσσι διαμπερές, ὥσπερ ὑπήσθη,
 Ἐξετέλεσσ'. αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἡδὲ ἀνάσσει.
 Φοίβῃ δ' αὖ Κοίου πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνὴν.
 405 Κυσσαμένη δ' ἤπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότῃ
 Λητὼ κυαρόπεπλον ἐγείνατο μείλιχον αἰεὶ,
 Ἦπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,

- Μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπου.
 Γείνατο δ' Ἀσπερίην εὐώνυμον, ἣν ποτε Πέρσης
 410 Ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλην κεκληῖσθαι ἄκοιτιν.
 Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη Ἐκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
 Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρεν δὲ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 Μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἡ δὲ καὶ ἀσπερόεντος ὑπ' οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς,
 415 Ἀθανάτοις τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστ' α.
 Καὶ γὰρ νῦν ὅτε πού τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων.
 Ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἰλάσκηται,
 Κικλήσκει Ἐκάτην· πολλή τέ οἱ ἔσπετο τιμὴ
 Ρεῖα μάλ', ᾧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς·
 420 Καὶ οἱ ὀλβον ὀπάξοι· ἐπεὶ δύναμις γε πάρεσθιν.
 Ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
 Καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἶσαν ἀπάντων.
 Οὐδέ τί μιν Κρονίδης ἐβιήσατο, οὐδέ τ' ἀπηύρα
 Ὅσ' ἔλαχεν Τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,
 425 Ἀλλ' ἔχει ὥς τοπρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἐπλετο δασμός.
 Οὐδ' ὅτι μουνογενῆς, ἥσσον θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
 Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἡδὲ θαλάσῃ·
 Ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτῇν.
 Ὡς δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίνεται, ἡδ' ὀνίνησιν.
 430 Ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ὅν κ' ἐθέλησιν.

- Ἡ δ' ὁπότ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσονται
 Ἄνδρες, ἐνθα θεὰ παραγίνεται οἷς κ' ἐθέλησι,
 Νίκην προφρονέως ὁπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι.
 Ἐν τε δίκη βασιλεύσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει.
 435 Ἐσθλή δ' αὖθ' ὁπότ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν,
 Ἐνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίνεται, ἥδ' ὀνίνησι.
 Νικήσας δὲ βίη καὶ κάρτεϊ καλὸν ἄεθλον
 Ῥεῖα φέρει, χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδος ὁπάζει.
 Ἐσθλή δ' ἰππῖεσσι παρεστιάμεν οἷς κ' ἐθέλησι,
 440 Καὶ τοῖς οἱ γλαυκὴν δυσπρόφελον ἐργάζονται,
 Εὐχονται δ' Ἐκάτῃ καὶ ἐρικλύπῳ Ἐννοσιγαίῳ.
 Ῥηϊδίως δ' ἄγρην κυδνὴ θεὸς ὥπασε πολλήν,
 Ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαιτομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
 Ἐσθλή δ' ἐν σθλομοῖσι σὺν Ἐρμῇ ληϊδ' ἀέξειν,
 445 Βουκολίας τ', ἄλῆας τε, καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 Ποίμνας τ' ἐιροπόκων γ' οἴων, θυμῷ γε θέλουσα,
 Ἐξ ὀλίγων βριάει, καὶ πολλῶν μείονα θῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μουνόγενὴς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα,
 Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσι.
 450 Θῆκε δέ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνην
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδοντο φάος πολυδερκέος Ἡοῦς.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος· αἰδέ τε τιμαί.
 Ῥεῖη δ' αὖθ' ἑμιθεῖσα Κρόνῳ τέκε φάιδιμα τέκνα,

- Ἔστίην, Δήμητρα, καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον,
 455 Ἴφθιμόν τ' Αἶδην, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει,
 Νηλεὲς ἦτορ ἔχων· καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον,
 Ζῆνά τε μητιόεντα, Δεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 Τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεΐα χθών.
 Καὶ τοὺς μὲν κατέπινε Κρόνος μέγας, ὃς τις ἑκάστος
 460 Νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἵκοιτο.
 Τὰ φρονέων, ἵνα μὴ τις ἀγαυῶν οὐρανίωνων
 Ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχη βασιληίδα τιμὴν.
 Πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 Οὐνεκά οἱ πέπρατο ἔφ' ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
 465 Καὶ κρατερῷ περ ἑόντι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.
 Τῷ ὅγε οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
 Παῖδας ἐοὺς κατέπινε· Ρέην δ' ἔχε πένθος ἀλαστόν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἐμελλε Δεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
 Τέξεσθαι, τότε ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
 470 Τοὺς αὐτῆς, Γαϊάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 Μῆτιν συμφράσσασθαι ὅπως λελάθοιτο τεκούσα
 Παῖδα φίλον, τίσαιτο δ' ἐριννῦς πατρὸς ἐοῖο
 Παίδων, οὓς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
 Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλ' αὖ μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοιλο,
 475 Καὶ οἱ πεφραδέτην ὅσα περ πέπωτ' ὦ γενέσθαι
 Ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆϊ καὶ υἱεῖ καρτεροθύμῳ.

- Πέμψαν δ' ἐς Λύκλον, Κρήτης ἐς πίονα δῆμον,
 Ὅπωτ' ἄρ' ὀπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι,
 Ζῆνα μέγαν· τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
 480 Κρήτη (ἐν) εὐρείῃ τραφέμεν ἀτιταλλέμεναί τε.
 Ἔνθα μὲν ἵκτο φέρουσα δοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δὲ ἐ χειρσὶ λαβοῦσα
 Ἄντρῳ ἐν ἡλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 Αἰγαίῳ ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι.
 485 Τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξε
 Οὐρανίδη μέγ' ἄνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ.
 Τὸν τόθ' ἐλὼν χεῖρεσσιν ἐὴν ἐγκάτθετο νηδύν,
 Σχέτλιος· οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
 Ἄντι λίθου ἐὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδῆς
 490 Λεῖπεθ', ὃ μιν τάχ' ἔμελλε βίῃ καὶ χειρσὶ δαμάσσας,
 Τιμῆς ἐξελάαν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
 Ἡὔξετο τοῖο ἀνακτος· ἐπιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ,
 Γαίης ἐννεσίῃσι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς,
 495 Ὄν γόνον ἅψ' ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
 Νικηθεῖς τέχνησι βίηφί τε παιδὸς ἐοῖο.
 Πρῶτον δ' ἐξήμησε λίθον, πύματον καταπίνων.
 Τὸν μὲν Ζεὺς σλήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
 Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ, γυάλοις ὑπὸ Παρνησσοῖο,

- 500 Σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
 Λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
 Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατὴρ ἄεσιφροσύνησιν.
 Οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιῶν,
 Δῶκαν δὲ βροντὴν, ἥδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
 505 Καὶ σφεροπὴν· τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεῦθει·
 Τοῖς πίσυνος, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κούρην δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὠκεανίνην
 Ἠγάγετο Κλυμένην, καὶ ὁμόν λέχος εἰσανέβαινε.
 Ἡ δέ οἱ Ἄτλαντ' ἀκρατερόφρονα γείνατο παῖδα.
 510 Τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μενοίτιον, ἥδ' Προμηθεά
 Ποικίλον, αἰολόμητιν· ἁμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθεά,
 Ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφησῆσι.
 Πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα
 Παρθένον· ὑβριστὴν δὲ Μενοίτιον εὐρύοπα Ζεὺς
 515 Εἰς ἔρεβος κατέπεμψε, βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ,
 Εἶνεκ' ἀτασθαλίας τε καὶ ἡγορέης ὑπερόπλου.
 Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀγᾶλκης,
 Πείρασιν ἐν γαίης, πρόπαρ Ἐσπερίδων λιγυφώνων
 Ἐσθῆως, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσσι.
 520 Ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεὺς.
 Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθεά ποικιλόβουλον,
 Δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον' ἐλάσσας.

Καί οἱ ἐπ' αἰετὸν ὤρσε τανύπτερον· αὐτὰρ ὃγ' ἦπαρ
Ἦσθιεν ἀθανάτων, τὸ δ' ἀέξετο ἴσον ἀπάντη

525 Νυκλὸς, ὅσον πρόπαν ἤμαρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις.

Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμῆνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς
Ἡρακλῆς ἐκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νοῦσον ἀλαλκεν

Ἰαπετιονίδη, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων·

Οὐκ' ἀέκητι Ζηνὸς ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,

530 Ὄφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγένεος κλέος εἶη

Πλεῖον ἔτ' ἢ τοπάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.

Ταῦτ' ἄρα αἰζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν·

Καί περ χώμενος, παύθη χόλου, ὃν πρὶν ἔχεσκεν

Οὔνεκ' ἐρίζετο βουλὰς ὑπερμενεί Κρονίωνι.

535 Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι

Μηκόνῃ, τότε ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ

Δασσάμενος προὔθηκε, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.

Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκαλα πίονι δημῷ

Ἐν ρινῷ κατέθηκε, καλύψας γαστρί βοεΐῃ·

540 Τῷ δ' αὖτ' ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ

Εὐθετίσας κατέθηκε, καλύψας ἀργέτι δημῷ.

Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,

Ὡ πέπον, ὥς ἑτεροζήλως διεδάσσαι μοίρας.

545 Ὡς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,

Ἦκ' ἐπιμειδήσας, (δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης)

Ζεὺς κύδιστε, μέγιστε θεῶν αἰιγενετάων,

Τῶν δ' ἔλευ' ὅπποτέρην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.

550 Φῆ ῥα δολοφρονέων. Ζεὺς δ' ἀφθίῃα μῆδεα εἰδῶς

Γυνῶ ῥ' οὐδ' ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὅσσετο θυμῷ

Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν.

Χερσὶ δ' ὄγ' ἀμφοτέρῃσιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειψαρ.

Χόσαστο δὲ φρένας, ἀμφὶ χόλος δέ μιν ἵκετο θυμὸν,

555 Ὡς ἶδεν ὀστέα λευκὰ βοῶς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.

Ἐκ τοῦ ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων

Καίουσ' ὀστέα λευκὰ θυγέντων ἐπὶ βωμῶν.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Ἰαπετιονίδη, πάντων περὶ μῆδεα εἰδῶς,

560 Ὡ πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπιλήθεο τέχνης.

Ὡς φάτο χῳόμενος Ζεὺς ἀφθιτα μῆδεα εἰδῶς·

Ἐκ τούτου δ' ἤπειτα, δόλου μεμνημένος αἰεὶ

Οὐκ ἐδίδου μελέοισι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο

Θνητοῖς ἀνθρώποις, οἱ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.

565 Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς πάϊς Ἰαπετοῖο,

Κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον ἀυγὴν

Ἐν κοίλῳ νάρθηκι. δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν

Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ,

- Ὡς ἶδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον ἀυγὴν.
 570 Ἀντίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποισι.
 Γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυῆις
 Παρθένῳ αἰδοίῃ ἱκελον, Κρονίδεω διὰ βουλάς.
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἀργυφῆν ἐσθίει· κατὰ κρήθεν δὲ καλύπτειν
 575 Δαιδαλέην χεῖρεσσι κατέσχεθε, Δαῦμα ιδέσθαι·
 Ἀμφὶ δέ οἱ στέφανους νεοθηλέος ἀνθεσι ποίης
 Ἰμερτοὺς παρέθηκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη·
 Ἀμφὶ δέ οἱ στέφανην χρυσέην κεφαλῇφιν ἔθηκε,
 Τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυῆις,
 580 Ἀσκήσας παλάμησι, χαριζόμενος Διὶ πατρὶ.
 Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο, Δαῦμα ιδέσθαι,
 Κνώδαλ' ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα.
 Τῶν ὅγε πόλλ' ἐνέθηκε· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή,
 Θαυμασίη, ζωοῖσιν ἐοικότα φωνήεσσιν.
 585 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε καλὸν κακὸν, ἀντ' ἀγαθοῖο,
 Ἐξάγαγ' ἐνθα περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἠδ' ἀνθρώποι,
 Κόσμῳ ἀγαλλομένην γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης.
 Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητοὺς τ' ἀνθρώπους,
 Ὡς εἶδον δόλον αἰψὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.
 590 Ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν δηλυτεράων.
 Τῆς γὰρ ὀλώϊόν ἐστὶ γένος· καὶ φύλα γυναικῶν

- Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν,
 Οὐλομένης πενίης οὐ σύμφορα, ἀλλὰ κόροιο.
 Ὡς δ' ὁπότε' ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
 595 Κηφῆνας βόσκουσι, κακῶν ξυνήονας ἔργων,
 Ἄι μὲν τε πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 Ἡμάτιαι σπεύδουσι, τιθεῖσί τε κηρία λευκά,
 Οἱ δ' ἐνλοσθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους,
 Ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται.
 600 Ὡς δ' αὐτως ἀνδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναῖκας
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυνήονας ἔργων
 Ἀργαλέων, ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο.
 Ὡς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν,
 Μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὅλοον δ' ἐπὶ γῆρας ἱκῆται,
 605 Χήτει γηροκόμοιο, ὃδ' οὐ βιότου ἐπιδευῆς
 Ζῶει, ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται
 Χηρωσαί· ᾧ δ' αὖτε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται,
 Κεδνὴν δ' ἔσχεν ἀκοιτιν, ἀράρυϊαν πραπίδεσσι,
 Τῷ δὲ ἅπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφερίζει
 610 Ἔμμεναι· ὅς δέ κε τέτμη ἀταρτήροιο γενέθλης,
 Ζῶει ἐνὶ σλήθεσιν ἔχων ἀλίαςτον ἀνίην
 Θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεστον κακὸν ἐστίν.
 Ὡς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
 Οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκηλα Προμηθεὺς

615 Τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
Καὶ πολὺῖδριν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.

Βριάρεφ δ' ὥς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ,
Κότλφ τ' ἠδὲ Γύγη, δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ,
Ἦνορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἠδὲ καὶ εἶδος,
620 Καὶ μέγεθος· κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς ἐνρυοδείης,
Ἔρθ' οἷγ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,
Ἔιατ' ἐπ' ἐσχαλῆ, μεγάλης ἐν πείρασι γαίης,
Δηθὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίη μέγα πένθος ἔχοντες.
Ἀλλὰ σφέας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,

625 Οὓς τέκεν ἡὔκομος Ῥεῖη Κρόνου ἐν φιλότῃ,
Γαίης φραδμοσύνησιν ἀνέγαγον ἐς φάος αὔτις.
Αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διηνεκῶς κατέλεξε,
Σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
Δηρὸν γὰρ μάρναντο, πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,

630 Τιτῆνες τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
Ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
Οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὀθρύος Τιτῆνες ἀγαυοὶ,
Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοὶ δωτῆρες ἐάων,
Οὓς τέκεν ἡὔκομος Ῥεῖη Κρόνῳ ἐννηθεῖσα·

635 Οἱ ῥα τότ' ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντες,
Συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτοὺς.
Οὐδέ τις ἦν ἐριδος χαλεπῆς λύσις οὐδὲ τελευτῇ

Οὐδ' ἐλέροις, ἴσον δὲ τέλος τέτατο πτολέμοιο·

Ἄλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,

640 Νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,

Πάντων ἐν στήθεσιν ἀεξέτο θυμὸς ἀγήνωρ.

Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινήν,

Δὴ τότε τοῖς μέλειπε παλὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

Κέκλυτέ μεν Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,

645 Ὅφρ' εἶπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

Ἢδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι

Νίκης καὶ κράτεος περὶ μαρνάμεθ' ἡμᾶτα πάντα,

Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγενόμεσθα.

Ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους

650 Φαίνετε Τιτῆνεσσιν ἐναντίοι ἐν δαὶ λυγρῇ,

Μνησάμενοι φίλότητος ἐννέος, ὅσσα παθόντες

Ἐς φάος ἅψ ἀφίκεσθε δυσηλεγέος ἀπὸ δεσμοῦ,

Ἡμετέρας διὰ βουλὰς, ἀπὸ ζόφου ἱερόεντος.

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόπτος ἀμύμων·

655 Δαιμόνι', οὐκ ἀδάηλα πιφάσκει· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ

Ἰδμεν ὅτι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ' ἔσ' ἡ νόημα,

Ἀλκίῃρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο.

Σῆς δ' ὑποφραδμοσύνησιν ἀπὸ ζόφου ἱερόεντος

Ἀψορρόν δ' ἐξαῦτις ἀμειλίκων ἀπὸ δεσμῶν

660 Ἠλύθομεν, Κρόνου υἱὲ ἀναξ, ἀνάελπτα παθόντες.

Τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ

Ῥυσόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηϊοτῇτι,

Μαρνάμενοι Τιλῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

Ὡς φάτ'· ἐπῆνησαν δὲ θεοὶ δωλῆρες ἐάων,

665 Μῦθον ἀκούσαντες· πολέμου δ' ἐλιλαίετο θυμός

Μᾶλλον ἔτ' ἢ τοπάροιθε· μάχην δ' ἀμέλαρτον ἔειραν

Πάντες, δηλειαί τε καὶ ἄρσενες, ἡμᾶτι κείνῳ,

Τιλῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,

Οὓς τε Ζεὺς ἐρέβουσφιν ὑπὸ χθονὸς ἤκε φόως δε,

670 Δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες.

Τῶν ἐκαλὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰσσοῦντο

Πᾶσιν ὁμῶς· κεφαλὰὶ δὲ ἐκάσῳ πεντήκοντα

Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖσι μέλεσιν.

Οἱ τότε Τιτῆνεςσι κατέσλαθεν ἐν δαὶ λυγρῇ,

675 Πέτρας ἡλιβάτους σιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες.

Τιτῆνες δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας

Προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον

Ἀμφότεροι· δεινὸν δὲ περίαχε πόντος ἀπείρων.

Γῇ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν· ἐπέσλενε δ' οὐρανὸς εὐρύς

680 Σειόμενος, πεδόθεν δ' ἐτινάσσετο μακρὸς Ὀλυμπος

Ῥίπῃ ὑπ' ἀθανάτων· ἐνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα

Τάρταρον ἡρόεντα, ποδῶν αἰπεῖά τ' ἰωῇ

Ἀσπέτου ἰωχοῖο, βολάων τε κρατεράων.

- Ὡς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴεσαν βέλεα σλονόεντα.
- 685 Φωνή δ' ἀμφοτέρων ἱκέτ' οὐρανὸν ἀστερόεντα
 Κεκλομένων. οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
 Οὐδ' ἄρ' ἐτι Ζεὺς ἴσχεν ἐὼν μένος· ἀλλὰ νῦ τοῦ γε
 Εἵθαρ μὲν μένεος πλῆντο φρένες, ἐκ δέ τε πᾶσαν
 Φαῖνε βίην. ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἡδ' ἀπ' Ὀλύμπου
- 690 Ἀστράπτων ἔσλειχε συνωχαδόν. οἱ δὲ κεραυνοὶ
 Ἴκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστεροπῇ ποτέοντο
 Χειρὸς ἀπὸ σιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα δ' ἐιλυφόωντες
 Ταρφέες. ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζεν
 Καιομένη· λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.
- 695 Ἐξεε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
 Πόντος τ' ἀτρύγελος· τοὺς δ' ἀμφεπε δερμὸς αὐτμῇ
 Τιτῆνας χθονίους· φλόξ δ' ἡέρα διαν ἱκανεν
 Ἄσπετος. ὅσσε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
 Ἀυγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
- 700 Καῦμα δὲ δεσπέσιον κάτεχεν χάος· εἰσατο δ' ἀνῖα
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἡδ' οὐασιν ὅσσαν ἀκοῦσαι,
 Αὐτῶς ὥς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς ἐνρὺς ὑπερθεν
 Πίλνατο. τοῖος γάρ κε μέγιστος δοῦπος ὀρώρει,
 Τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος.
- 705 Τόσσος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων·
 Σὺν δ' ἄνεμοι ἐνοσίη τε κόνιν δ' ἅμα ἐσφαράγιζον,

- Βροντήν τε, στερόπην τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 Κῆλα Διὸς μεγάλοιο. φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐνοπὴν τε
 Ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὁτοβος δ' ἀπληλὸς ὁρώρει
 710 Σμερδαλέης ἐριδος· κάρλος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων.
 Ἐκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλοισι ἐπέχοντες,
 Ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρότοισι μάχην δριμεῖαν ἔγειραν,
 Κότλος τε, Βριάρεώς τε, Γύγης τ' ἄαλος πολέμοιο.
 715 Οἱ ῥα τριηκοσίας πέτρας σλιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
 Πέμπον ἐπασσυλέρας· κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι
 Τιτῆνας· καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς ἐυρυοδεῖης
 Πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
 Νικήσαντες χερσὶν, ὑπερθύμους περ ἐόντας,
 720 Τόσσον ἐνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανὸς ἐστ' ἀπὸ γαίης·
 Ἴσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.
 Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέτα χάλκεος ἄκμων
 Οὐρανόθεν κατιῶν, δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο.
 Ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέτα χάλκεος ἄκμων
 725 Ἐκ γαίης κατιῶν, δεκάτῃ ἐς Τάρταρον ἵκοι·
 Τὸν περὶ χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δὲ μιν νύξ
 Τριστοιχεὶ κέχυται περὶ δειρήν· αὐτὰρ ὑπερθεν
 Γῆς ρίζαι πεφύκασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἐνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι

- 730 Κεκρύφαται, βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο,
 Χώρα ἐν ἐυρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.
 Τοῖς οὐκ ἐξίτον ἐστί· πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν
 Χαλκείας· τεῖχος περίκειται δ' ἀμφοτέρωθεν.
 Ἔνθα Γύγης, Κότλος τε, καὶ ὁ Βριάρεως μεγάθυμος
- 735 Ναίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.
 Ἐνθάδε γῆς δνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἡερόεντος,
 Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ οὐρανοῦ ἀσπερόεντος,
 Ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 Ἀργαλέ', ἐυρώεντα, τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ·
- 740 Χάσμα μέγ'· οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 Οὔδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἐντοσθε γένοιτο.
 Ἀλλὰ κεν ἐνθα καὶ ἐνθα φέροι προθύελλα θυέλλη
 Ἀργαλή· δεινὸν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Τοῦτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
- 745 Ἔσληκέν, νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέῃσι.
 Τῶν πρόσθ' Ἰάπετοιο πάϊς ἔχετ' οὐρανὸν ἐυρύν
 Ἔσληώς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν
 Ἀσπεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἥμερα ἀμφις ἰοῦσαι
 Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν,
- 750 Χάλκεον· ἡ μὲν ἔσω καλαβήσεται, ἡ δὲ θυράζεν
 Ἔρχεται, οὐδὲ ποτ' ἀμφοτέρας δόμος ἐνλὸς ἐέργει·
 Ἄλλ' αἰεὶ ἐτέρῃ γε δόμων ἐκλοσθεν εἰοῦσα,

- Γαῖαν ἐπιστρέφεται. ἡ δ' αὖ δόμου ἐνλὸς ἐοῦσα,
Μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἐστ' ἂν ἱκηται·
- 755 Ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκὲς ἔχουσα·
Ἡ δ' Ὑπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
Νύξ ὀλοή, νεφέλη κεκαλυμμένη ἠεροειδεῖ.
Ἔνθα δὲ Νυκλὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
Ὑπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐλοῦς
- 760 Ἡἑλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκλίνεσσιν,
Ὀυρανὸν εἰσανιῶν, οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
Τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
Ἡσυχος ἀνστέρεται καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι.
Τοῦ δὲ σιδηρὴν μὲν κραδίη, χάλκεον δὲ οἱ ἦτορ
- 765 Νηλεὲς ἐν σλήθεσσιν· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβησιν
Ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ἔνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἠχήμεντες
Ἰφθίμου τ' Αἶδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
Ἑστῆασιν· δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει,
- 770 Νηλειῆς, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει. ἐς μὲν ἰόντας
Σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὔασιν ἀμφοτέροισιν·
Ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὖτις ἐᾷ· πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
Ἐσθίει ὃν κε λάβησι πυλέων ἐκλοσθεν ἰόντα
Ἰφθίμου τ' Αἶδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.
- 775 Ἐνθάδε ναιετάει σύγερη θεὸς ἀθανάτοισι,

- Δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἄψορρόου Ὠκεανοῖο
 Πρεσβυτάτη. νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
 Μακρῇσι πέτρῃσι κατῆρεφέ· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
 Κίοσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐσλήρικται.
 780 Παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα Ἴρις
 Ἀγγελίης πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 Ὅππότε ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται.
 Καὶ ῥ' ὅστις ψεύδῃται ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 Ζεὺς δέ τε Ἴριν ἐπεμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνεῖκαι
 785 Τηλόθεν ἐν χρυσῇ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ,
 Ψυχρὸν, ὃ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιβάτοιο,
 Ὑψηλῆς. πολλὸν δὲ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Ἐξ ἱεροῦ πόταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
 Ὠκεανοῖο κέρας. δεκάτῃ δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται.
 790 Ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 Δίνης ἀργυρέης ἐίλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει,
 Ἡ δὲ μί' ἐκ πέτρης προρέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
 Ὅς κεν τὴν ἐπίορκον ἀπολείψας ἐπομόσση
 Ἀθανάτων, οἱ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
 795 Κεῖται νήϋτμος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν·
 Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσπον
 Βρώσιος, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἀναυδος
 Στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.

- Ἀντάρ ἐπὴν νοῦσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
 800 Ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτατος ἄθλος.
 Ἐννάετες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἐόντων,
 Οὐδέ ποτ' ἐς βουλήν ἐπιμίσγεται, οὐδ' ἐπὶ δαῖτας,
 Ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
 Εἰρέας ἀθανάτων, οἱ ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 805 Τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἀφθίλον ὕδωρ,
 Ὠγύγιον, τὸ δ' ἴησι καταστύφελου διὰ χώρου.
 Ἐνθα δὲ γῆς δνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος,
 Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 Ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 810 Ἀργαλέ', ἐυρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοὶ περ.
 Ἐνθάδε μαρμάρειά τε πύλαι, καὶ χάλκεος οὐδὸς
 Ἀσπεμφῆς, ῥίζησι διηνεκέεσσιν ἀρηρῶς,
 Ἀυτοφυῆς· πρόσθεν δὲ, θεῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων,
 Τιτῆνες ναίουσι, πέρην χάεος ζοφεροῖο.
 815 Ἀντάρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι
 Δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὠκεανοῖο θεμέλοις,
 Κότλος τ' ἠδὲ Γύγης· Βριάρεών γέ μὲν ἦν ἐόντα,
 Γαμβρόν ἐόν ποιήσε βαρύκλυπος Ἐννοσίγαιος.
 Δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπύειν, θυγατέρα ἦν.
 820 Ἀντάρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεὺς,
 Ὀπλότατον τέκε παῖδα Τυφώα Γαῖα πελώρη,

Ταρλάρου ἐν φιλότῃ, διὰ χρυσὴν Ἀφροδίτην.

Οὐ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχυῖ ἔργματ' ἔχουσαι,

Καὶ πόδες ἀκάμαλοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δέ οἱ ὤμων

825 Ἦν ἑκατὸν κεφαλὰι ὄφις, δεινοῖο δράκοντος,

Γλώσσησι δνοφερῇσι λελειχμότες· ἐκ δέ οἱ ὄσσω

Θεσπεσίης κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε·

Πασέων δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοιο,

Φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι

830 Παντοίην ὄπ' ἰεῖσαι, ἀθέσφατον· ἄλλοτε μὲν γὰρ

Φθέγγονθ', ὥς τε θεοῖσι συνιέμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε

Ταύρου ἐριβρύχεω, μένος ἄσχετον ὄσσαν, ἀγαύρου·

Ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,

Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν ἐοικότα, θαύματ' ἀκοῦσαι,

835 Ἄλλοτε δ' αὖ ροίξασχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὔρεα μακρά.

Καὶ νῦ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἥματι κείνῳ,

Καὶ κεν ὄγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀναξεν,

Ἐἰ μὴ ἄρ' ὅξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον· ἀμφὶ δὲ γαῖα

840 Σμερδαλέον κονάβησε, καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν,

Πόντος τ' Ὠκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.

Ποσσι δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπος

Ὀρνυμένοιο ἀνακτος· ἐπεστένάχιζε δὲ γαῖα.

Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον,

- 845 Βροντῆς τε σieroπῆς τε πυρός ἀπο τοῖο πελώρου,
 Πρησλήρων τ' ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος.
 Ἔξσε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ οὐρανὸς ἡδὲ θαλάσσα,
 Θῦε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκλᾶς, περὶ τ' ἀμφὶ τε κύματα μακρὰ
 Ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων· ἐνοσις δ' ἀσβεστός ὁρώρει.
- 850 Τρέσσο' Αἰδης δ' ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσων,
 Τιτηνῆς δ' ὑποταρλᾶριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
 Ἀσβεστοῦ κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν κόρθυνεν ἐὼν μένος, εἵλετο δ' ὄπλα,
 Βροντῆν τε σieroπῆν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
- 855 Πληξεν ἅπ' Οὐλύμποιο ἐπάλμενος. ἀμφὶ δὲ πᾶσας
 Ἔωρεσε δεσποσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσσας,
 Ἕριπε γυιωθεὶς, σιενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
 Φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος,
- 860 Οὔρεος ἐν βήσσησιν αἰδνῆς παιπαλοέσσης,
 Πληγέντος. πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
 Ἄτμῃ δεσποσίῃ, καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὥς,
 Τέχνη ὑπ' αἰζηῶν ὑπὸ τ' ἐντρήτου χοάνοιο
 Θαλφθεὶς, ἢ σίδηρος, ὅπερ κρατερώτατός ἐστιν,
- 865 Οὔρεος ἐν βήσσησι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέφ,
 Τήκεται ἐν χθονὶ δίῃ, ὑφ' Ἡφαίστου παλάμῃσιν.
 Ὡς ἄρα τήκετο γαῖα σέλα πυρὸς αἰθομένοιο.

Ῥίψε δέ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς Τάρταρον ἐυρύν.

Ἐκ δὲ Τυφώος ἔστ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀένλων,

870 Νόσφι Νότου, Βορέω τε, καὶ ἀργέστω Ζεφύροιο·

Οἱ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεῇ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.

Αἱ δ' ἄλλαι μὰ ψ αὔραι ἐπιπνεῖουσι θάλασσαν,

Αἱ δὴ τοι πίπτουσαι ἐς ἡεροειδέα πόντον,

Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ δύνουσιν ἀέλλῃ·

875 Ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄεισι, διασκιδνᾷσί τε νήας,

Ναύτας τε φθείρουσι· κακοῦ δ' οὐ γίνεσθαι ἀλκῇ

Ἄνδράσιν οἱ κείνοισι συναντῶσιν κατὰ πόντον,

Αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν

Ἔργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,

880 Πιμπλεῦσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ.

Ἀυτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσσαν,

Τιτήνεσσι δὲ τιμάτων κρίναντο βίῃφι,

Δὴ ῥα τότε ὤτρυνον βασιλευμένῃ δέ ἀνάσσειν,

Γαίης φραδμοσύνησιν, Ὀλύμπιον ἐυρύοπα Ζῆν,

885 Ἀθανάτων. ὁ δὲ τοῖσιν ἐὺ διεδάσσατο τιμάς.

Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον δέτο Μῆλιν,

Πλείστα θεῶν εἰδυῖαν, ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεὸν γλαυκῶπιν Ἀθήνην

Τέξεσθαι, τότε ἔπειλα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας

890 Ἄιμυλίοισι λόγοισιν, ἐὶν ἐγκάτθετο νηδύν,

Γαίης φραδμοσύνησι, καὶ Οὐρανοῦ ἀσπερόεντος.

Τὼς γὰρ οἱ ἐφρασάτην, ἵνα μὴ βασιληίδα τιμὴν

Ἄλλος ἔχῃ, Διὸς ἀντὶ, θεῶν αἰειγενετάων.

Ἐκ γὰρ τῆς εἰμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι.

895 Πρώτην γὰρ κούρην γλαυκώπιδα Τριτογένειαν

Ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν·

Ἀντάρ ἐπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν

Ἡμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·

Ἄλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἔην ἐγκάτθετο νηδύν,

900 Ὡς δὴ οἱ φράσσαίλο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε.

Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἥ τέκεν Ὠρας,

Ἐυνομίην τε, Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν·

Αἵ τ' ἔργ' ὠραίουσι καταθνητοῖσι βροτοῖσι·

Μοίρας δ', ἧς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,

905 Κλωθὴ τε, Λάχεσιν τε, καὶ Ἄτροπον· αἱ τε διδοῦσι

Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.

Τρεῖς δὲ οἱ Ἐυρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρηγους,

Ὠκεανοῦ κούρη πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,

Ἀγλαΐην, καὶ Ἐυφροσύνην, Θαλίην τ' ἐρατεινήν·

910 Τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἵβειο δερκομενάων

Λυσιμελῆς· καλὸν δὲ ὑπ' ὀφρύσι δερκιόωνται.

Ἀντάρ ὁ Δήμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,

Ἡ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀἰδωνεὺς

- Ἦρπασεν ἥς παρὰ μητρός, ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεύς.
 915 Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσατο καλλικόμοιο,
 Ἐξ ἥς αἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
 Ἐννέα, τῇσιν ᾄδον θαλῖαι, καὶ τέρψις ἀοιδῆς.
 Λητὼ δ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
 Ἰμερόεντα γόνον περὶ πάντων οὐρανίωνων,
 920 Γείνατ' ἄρ', αἰγιόχοιο Διὸς φιλότῃτι μιγεῖσα.
 Λοισθοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοιτιν.
 Ἢ δ' Ἥθην, καὶ Ἄρην, καὶ Ἐιλείθυιαν ἔτικλε,
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃτι θεῶν βασιλῇῃ καὶ ἀνδρῶν.
 Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκῶπιδα Τριτογένειαν,
 925 Δεινὴν, ἐγρεκύδοιμον, ἀγέσφατον, ἀτρυτώνην,
 Πότνιαν, ἥ κέλαδοί τε ᾄδον, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
 Ἥρην δ' Ἠφαιστὸν κλυτὸν ἐν φιλότῃτι μιγεῖσα
 Γείνατο, (καὶ ζαμένησε, καὶ ἥρισεν ᾧ παρακοίτῃ)
 Ἐκ πάντων τέχνησι κεκασμένον οὐρανίωνων.
 930 Ἐκ δ' Ἀμφιρίτης καὶ ἐρικλύπου Ἐννοσιγαίου,
 Τρίτων ἐνρυβίης γένετο μέγας· ὃς τε θαλάσσης
 Πυθμέν' ἔχων παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἀνακλῖ
 Ναίει χρύσεια δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἄρῃ
 Ῥινοτόρῳ Κυθήρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικλεν
 935 Δεινούς, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας
 Ἐν πολέμῳ κρυόεντι, σὺν Ἄρῃ πολυπόρθῳ,

- Ἄρμονίην δ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος δέτ' ἀκοιτίν.
 Ζήνι δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν
 Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβάσα.
 940 Καδμείη δ' ἄρα οἱ Σεμέλῃ τέκε φαίδιμον υἱόν,
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃτι, Διώνυσον πολυγηθέα,
 Ἀθάνατον Διητή. νῦν δ' ἀμφοτέρωι θεοὶ εἰσίν.
 Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακλεΐην,
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃτι Διὸς νεφεληγερέταο.
 945 Ἀγλαΐην δ' Ἥφαιστος ἀγακλυτὸς ἀμφιγυήεις,
 Ὀπλοτάτην Χαρίτων, Θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοιτίν.
 Χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,
 Κούρην Μίνωος, Θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοιτίν.
 Τὴν δὲ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω δῆκε Κρονίων.
 950 Ἥβην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱός,
 Ἴς Ἡρακλῆος, τελέσας σπονόμεντας ἀέθλους,
 Παῖδα Διὸς μέγαλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου,
 Αἰδοίην δέτ' ἀκοιτίν, ἐν Ὀυλύμπῳ νιφόεντι·
 Ὀλβιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσας,
 955 Ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγήραος ἡματα πάντα.
 Ἥελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὴ Ὠκεανίνη
 Περσηὶς Κίρκην τε, καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου Ἥελιοιο,
 Κούρην Ὠκεανοῖο τελέεντος ποταμοῖο

- 960 Γῆμε, θεῶν βουλῇσιν, Ἰδυϊαν καλλιπάρηον.
 Ἡ δέ οἱ Μήδειαν εὐσφυρον ἐν φιλότῃτι
 Γείναθ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσῇν Ἀφροδίτῃν.
 Ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Νῆσοί τ', ἡπειροί τε, καὶ ἀλμυρὸς ἐνδοθι πόντος.
- 965 Νῦν δὲ θεάων φύλον αἰείσατε ἡδυέπειαι
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 Ὅσσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν ἐννηθεῖσαι
 Ἀθάναται, γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Δημήτηρ μὲν Πλούτον ἐγείνατο, δῖα θεάων,
- 970 Ἰασίῳ ἡρώϊ μιγείσ' ἐρατῇ φιλότῃτι,
 Νειῶ ἐνὶ τριπόλῳ, Κρήτης ἐν πίονι δήμῳ,
 Ἐσθλὸν· ὅς ἐισ' ἐπὶ γῆν τε, καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 Πᾶσαν· τῷ δὲ τυχόντι, καὶ οὗ κ' ἐς χεῖρας ἵκηται,
 Τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν τέ οἱ ὤπασεν ὄλβον.
- 975 Κάδμῳ δ' Ἀρμονίῃ, θυγάτηρ χρυσῆς Ἀφροδίτης,
 Ἰνῶ καὶ Σεμέλῃν, καὶ Ἀγαυὴν καλλιπάρηον,
 Αὐτονόῃν δ', ἣν γῆμεν Ἀριστᾶϊος βαθυχαίτης,
 Γείνατο, καὶ Πολύδωρον εὐστέφανῳ ἐνὶ Θήβῃ.
 Κούρῃ δ' Ὠκεανοῦ Χρύσαορι καρτεροθύμῳ
- 980 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃτι πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
 Καλλιρόῃ τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἀπάντων,
 Γηρυονέα, τὸν κτεῖνε βίῃ Ἡρακληεῖν,

- Βοῶν ἔνεκ' ἐιλιπόδων ἀμφιῤῥύτῳ ἐν Ἐρυθείῃ.
 Τιθωνῶ δ' Ἡὼς τέκε Μένονα χαλκοκορυστήν,
 985 Ἀιθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἄνακτα.
 Ἀντάρ τοι Κεφάλῳ φυτήσατο φαίδιμον υἱόν,
 Ἴφθιμον Φαέθοντα θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
 Τόν ῥα νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥβης
 Παῖδ' ἀπαλὰ φρονέοντα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
 990 Ὄρτ' ἀνερειψαμένη, καί μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς
 Νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον·
 Κούρην δ' Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος
 Αἰσονίδης, βουλῇσι θεῶν αἰειγενετῶν,
 Ἦγε παρ' Αἰήτου, τελέσας σπονόεντας ἀέθλους,
 995 Τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερῆνων,
 Ὑβριστῆς Πελίδης, καὶ ἀτάσθαλος, ὀβριμοεργός.
 Τοὺς τελέσας ἐς Ἴωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
 Ὠκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κούρην,
 Αἰσονίδης, καί μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοιτίν.
 1000 Καί ῥ' ἤγε δμηθεῖς ὑπ' Ἰήσωνι ποιμένι λαῶν,
 Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὖρεσιν ἔτρεφε Χείρων
 Φιλλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.
 Ἀντάρ Νηρῆος κοῦραι ἀλίοιο γέροντος,
 Ἦτοι μὲν Φῶκον Ψαμάθη τέκε δῖα θεάων,
 1005 Αἰακοῦ ἐν φιλότῳ, διὰ χρυσὴν Ἀφροδίτην.

Πηλεΐ δὲ δμηθεΐσα θεὰ Θέτις ἀγρυρόπεζα
 Γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.
 Ἀινείαν ἄρ' ἔτικτεν ἐϋστέφανος Κυθήρεια,
 Ἀγχίσῃ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃτι,
 1010 Ἰδῆς ἐν κορυφῇσι πολυπύχου, ὑληέσσης.
 Κίρκῃ δ' Ἥελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο,
 Γείνατ' Ὀδυσσεύς ταλασίφρονος ἐν φιλότῃτι
 Ἄγριον, ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε, κρατερόν τε·
 Οἱ δὲ τοι μάλα τῆλε μυχῶν νησῶν ἱεράων
 1015 Πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλυτοῖσιν ἀνασσον.
 Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψὼ δῖα θεάων
 Γείνατο, Ναυσίνοόν τε, μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃτι.
 Αὗται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν ἐυνηθεῖσαι
 Ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Νῦν δὲ γυναικῶν φύλον αἰείσατε, ἡδυέπειαι
 1021 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

Η ΣΙΟΔΟΥ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΕΡΓΑ *καὶ* ΗΜΕΡΑΙ.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΕΡΓΑ καὶ ΗΜΕΡΑΙ.

- Μοῦσαι Πιερίηθεν ἀοιδῆσι κλείουσai,
 Δεῦτε δὴ ἐννέπετε σφέτερον πατέρ' ὑμνείουσai.
 Ὅν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοὶ τε φατοὶ τε,
 Ῥητοὶ τ' ἄρρητοὶ τε Διὸς μέγαλοιο ἔκητι.
 5 Ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει.
 Ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἀδηλον ἀέξει·
 Ῥεῖα δὲ τ' ἰθύνει σκολιὸν, καὶ ἀγήνορα κάρφει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
 Κλύθι ἰδὼν αἴων τε· δίκη δ' ἰθύνε Δέμιστας
 10 Τύνη· ἐγὼ δὲ κε Πέρση ἐτήτυμα μυθησαίμην.
 Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
 Ἕισι δύω· τὴν μὲν κεν ἐπαινέσσειε νοήσας,
 Ἡ δ' ἐπιμωμητή· διὰ δ' ἀνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
 Ἡ μὲν γὰρ πόελμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
 15 Σχετλίη· οὐτις τήνγε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' ἀράκης,
 Ἀθανάτων βουλῆσιν ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν·

- Τὴν δ' ἐτέρην, προτέρην μὲν ἐγείνατο νύξ ἐρεβεννή,
 Θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 Γαίης ἐν ῥίζησι, καὶ ἀνδράσι, πολλὸν ἀμείνω·
- 20 Ἦ τε καὶ ἀπάλαμνόν περ ὅμως ἐπὶ ἔργον ἐλείρει.
 Ἐἷς ἕτερον γὰρ τίς τε ἰδὼν ἐργοιο χατίζων
 Πλούσιον, ὃς σπεύδει μὲν ἀρόμεναι ἠδὲ φυτεύειν,
 Οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων
 Ἐἷς ἄφενον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' ἔρις ἦδε βροτοῖσι.
- 25 Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκτονι τέκτων,
 Καὶ πλωχος πλωχῷ φθονέει, καὶ αἰδὸς αἰδῶ.
 ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῶ ἐνικάτθεο θυμῷ·
 Μηδέ σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
 Νεῖκε' ὀπιπτεύοντ', ἀγορῆς ἐπακουὸν ἔοντα.
- 30 Ὄρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε
 Ὅτι τινι μὴ βίος ἐνδον ἐπηετανὸς κατὰκειται
 Ὠραῖος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτὴν·
 Τοῦ κεκορεσσάμενος, νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
 Κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις. σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσται
- 35 Ὄδ' ἔρδειν· ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νεῖκος
 Ἰθείησι δίκαις, αἵ τ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἄρισται.
 Ἦδη μὲν γὰρ κλῆρον ἐδασσάμεθ'· ἅλλὰ τε πολλὰ
 Ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
 Δωροφάγους, οἱ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσσαι·

- 40 Νήπιοι, οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἡμῖσιν παντὸς,
 Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.
 Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
 Ῥηϊδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἡματι ἐργάσαιο,
 Ὡς τέ σέ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν, καὶ ἀεργὸν ἐόντα.
- 45 Αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο,
 Ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ἡσιν,
 Ὅττι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
 Τοῦνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
- 50 Κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖθις ἐὺς πάϊς Ἰαπετοῖο
 Ἐκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς πάρα μητιόεντος
 Ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον·
 Τὸν δε χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 Ἰαπετιονίδη, πάντων περὶ μίθεα εἰδῶς,
- 55 Χαίρεις πῦρ κλέψας, καὶ ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσας;
 Σοὶ τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι.
 Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν, ᾧ κεν ἅπαντες
 Τέρπωνται κατὰ θυμὸν, ἐὼν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.
 Ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
- 60 Ἥφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅττι τάχιστα
 Γαῖαν ὕδει φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν ἀνδρῆν
 Καὶ σθένος· ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὧπά εἰσκειν

- Παρθενικῆς καλὸν εἶδος ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
 Ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἰσλὸν ὑφαίνειν·
 65 Καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσῇν Ἀφροδίτην,
 Καὶ πόθον ἀργαλέον, καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας·
 Ἐν δὲ δέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπὶ κλοπον ἦθος
 Ἑρμείην ἥνωγε διάκτορον Ἀργειφόντην.
 Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἐπὶ θοντο Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι·
 70 Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυῖεις
 Παρθένῳ αἰδοίῃ ἱκελον, Κρονίδεω διὰ βουλᾶς·
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκώπις Ἀθήνη·
 Ἀμφὶ δὲ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθῶ
 Ὅρμους χρυσεῖους ἔθεσαν χροῖ· ἀμφὶ δὲ τήνγε
 75 ὦραι καλλίκομοι στέφον ἀνθεσιν εἰαρινοῖσι·
 Πάντα δὲ οἱ χροῖ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη,
 Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργειφόντης
 Ψεύδεά θ' αἰμυλίους τε λόγους καὶ ἐπικλοπον ἦθος
 Τεῦξε, Διὸς βουλῇσι βαρυκλύπου· ἐν δ' ἄρα φωνήν
 80 Θῆκε θεῶν κήρυξ· ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
 Πανδώραν· ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφησίῃσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσεν,
 Εἰς Ἐπιμηθέα πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργειφόντην,
 85 Δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον· οὐδ' Ἐπιμηθεὺς

Ἐφράσαθ' ὥς οἱ εἶπε Προμηθεὺς, μήποτε δῶρον
Δέξασθαι παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέμψειν
Ἐξοπίσω, μήπου τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.

Ἀυτὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.

90 Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
Νούσων τ' ἀργαλέων, αἵτ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκαν.

Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηρεάσκουσι.

Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρεςσι, πίθου μέγα πῶμ' ἀφελούσα,

95 Ἐσκέδασ' ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρά.

Μοῦνη δ' αὐτόθι Ἐλπίς ἐν ἀρρήκτοισι δόμοισι

Ἔνδον ἐμιμνε πίθου ὑπὸ χεῖλεσιν, οὐδὲ δύραζε

Ἐξέπῳ. πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,

Ἀιγιοχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.

100 Ἀλλὰ δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.

Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.

Νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη ἠδ' ἐπὶ νυκτὶ

Ἀυτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι

Σιγῇ· ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητιέτα Ζεὺς.

105 Οὕτως οὔτι που ἐστὶ Διὸς νόον ἐξαλέασθαι.

Ἐἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω

Εὖ καὶ ἐπισλαμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βαλλεο σῆσιν.

Ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι,

- Χρύσεον μὲν πρότις⁷α γένος μερόπων ἀνθρώπων
 110 Ἀθάνατοι ποίησαν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
 Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανῷ ἐμβασίλευεν.
 Ὡς τε θεοὶ δ' ἔζων, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
 Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύος. οὐδέ τι δειλὸν
 Γῆρας ἐπῆν· αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
 115 Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἐκτοσθεν ἀπάντων,
 Ἄφνειοὶ μῆλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσι.
 Θνησκον δ' ὥς ὕπνῳ δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα
 Τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζεῖδωρος ἄρουρα
 Ἀυτομάτη πολλὸν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐβελήμοι
 120 Ἥσυχοι ἔργα νέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
 Τοὶ μὲν δαίμονές ἐισι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλᾶς,
 Ἐσθλοὶ, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
 Οἱ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
 125 Ἥρα ἐσσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἴαν,
 Πλουτοδόται· καὶ τοῦτο γέρας βασιλῆϊον ἔσχον.
 Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
 Ἀργύρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Χρυσέῳ οὔτε φυὴν ἐναλίγκιον, οὔτε νόημα.
 130 Ἄλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
 Ἐτρέφετ' ἀτάλλων, μέγα νήπιος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.

- Ἄλλ' ὅταν ἡβήσειε, καὶ ἦθης μέτρον ἵκοιτο,
 Παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες
 Ἀφραδίαις. ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
 135 Ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους δεραπεύειν
 Ἦθελον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
 Ἦ δέμιν ἀνθρώποισι κατ' ἦθεα. τοὺς μὲν ἔπειτα
 Ζεὺς Κρονίδης ἐκρυψε, χολούμενος οὐνεκα τιμᾶς
 Οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 140 Ἀντάρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
 Τοῖ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται
 Δεύτεροι, ἀλλ' ἔμψης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
 Χάλκειον ποίησ', οὐκ ἀργυρῷ οὐδὲν ὁμοῖον,
 145 Ἐκ μελιᾶν, δεινὸν τε καὶ ὄμβριμον· οἷσιν Ἄρης
 Ἔργ' ἔμελε σιόνόεντα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σίτον
 Ἦσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμόν,
 Ἄπλαστοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἅαπλοι
 Ἐξ ὧμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖς μελέεσσιν.
 150 Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἵκοι,
 Χαλκῷ δ' ἐργάζοντο. μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.
 Καὶ τοῖ μὲν χεῖρεσσιν ὑπὸ σφελέρησι δαμέντες
 Βῆσαν ἐς ἐυρώεντα δόμον κρυεροῦ αἶδαο,
 Νώνυμοι· δανάτης δὲ καὶ ἐκπάγλους περ ἐόντας

155 Εἶλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἡελίοιο.

Ἄντ' ἀρ' ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
 Αὔθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 Ζεὺς Κρονίδης ποίησε δικαιότερον καὶ ἄρειον,
 Ἄνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος, οἱ καλέονται·

160 Ἡμίθεοι, προτέρῃ γενεῇ, κατ' ἀπείρονα γαῖαν.

Καὶ τοὺς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνῇ,
 Τοὺς μὲν ἐφ' ἐπ' ἀπύλῳ Θήβῃ Καδμηίδι γαίῃ
 ὄλεσε μαρναμένους μῆλων ἔνεκ' Ὀιδιπόδαο·

Τοὺς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης

165 Ἔς Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἔνεκ' ἡυκόμοιο·

ἔνθ' ἦτοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε.
 Τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίοτον καὶ ἦθε' ὀπάσσας
 Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατ' αἰγῆς.
 Τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τοῖσι Κρόνος ἐμβασίλευε.

170 Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες

Ἐν μακάρων νήσοισι, παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
 ὄλβιοι ἥρωες· τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν

Τρις τοῦ ἔτους θάλλοντ' αἰ φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα.

Μηκέτ' ἔπειτ' ὄφειλον ἐγὼ πέμψ' οἰσι μετεῖναι

175 Ἄνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν, ἢ ἔπειτα γενέσθαι.

Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον. οὐδὲ ποτ' ἤμαρ
 Παύσοντ' αἰ καμάτου καὶ οἰζύος, οὐδέ τι νύκτωρ

Φθειρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας.

Ἄλλ' ἐμπης καὶ τοῖσι μεμίξειναι ἐσθλὰ κακοῖσιν.

180 Ζεὺς δ' ὀλέτει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,

Εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.

Οὐδὲ πατὴρ παιδεσσιν ὁμοῖος, οὐδὲ τι παῖδες,

Οὐδὲ ξεῖνος ξεινοδόκῳ, καὶ ἐταῖρος ἐταίρῳ,

Οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἐσσεῖται, ὥς τὸ πάρος περ·

185 Αἶψα δὲ γηράσκοντάς ἀτιμήσουσι τοκῆας.

Μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποῖς βάζοντ' ἐπέεσσι

Σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν ὅπιν ἐιδότες. οὐδὲ μὲν οἷ γε

Γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,

Χειροδίκαι. ἕτερος δ' ἐτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.

190 Οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἐσσεται, οὔτε δικαίου,

Οὐτ' ἀγαθοῦ. μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκλήρα καὶ ὕβριν

Ἄνερα τιμήσουσι. δίκη δ' ἐν χερσὶ, καὶ αἰδῶς

Οὐκ ἔσται. βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρεῖονα φῶτα,

Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμεῖται.

195 Ζήλος δ' ἀνθρώποισιν οἷζυροῖσιν ἅπασιν

Δυσκέλαδος, κακόχαρτος ὁμαρτήσῃ στυγερώπης·

Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπὸν ἀπὸ χθονὸς ἐυρυοδείης,

Λευκοῖσιν φάρεεσσι καλυψαμένῳ χροῶ καλόν,

Ἀθανάτων μετὰ φύλον ἴτον προλιπόντ' ἀνθρώπους

200 Αἰδῶς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ

Θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακοῦ δ' οὐκ ἔσσε'ται ἀλκή.

Νῦν δ' αἶνον βασιλεὺς ἐρέω φρονέουσι καὶ ἀνλοῖς.

Ὡδ' ἱρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον,

Ῥψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων, ὀνύχεσσι μεμαρπώς·

205 Ἦδ' ἐλεὼν, γναμπλοῖσι πεπαρμένη ἄμφ' ὀνύχεσσι,

Μύρε'λο, τὴν δ' ὄγ' ἐπικραλέως πρὸς μῦθον ἔειπε·

Δαιμονίη, τί λέλακας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων,

Τῇ δ' εἷς, ἥ σ' ἂν ἐγὼ περ ἄγω καὶ ἀοιδὸν ἐοῦσαν·

Δεῖπνον δ' αἶκ' ἐθέλω ποιήσομαι, ἥ ἐ μεθήσω.

210 Ἄφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν·

Νίκης τε στέρεται, πρὸς τ' αἰσχεσιν ἄλγεα πάσχει.

Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρηξ, τανυσίπτερος ὄρνις.

Ὡ Πέρση, σὺ δ' ἄκουε δίκης, μηδ' ὕβριν ὀφελλε.

Ῥβρις γάρ τε κακὴ δειλῶ βροτῶ· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς

215 Ῥηϊδίως φερέμεν δύναιται, βαρύθει δέ σ' ὕπ' ἀνλῆς,

Ἐγκύρσας ἄτησιν· ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν

Κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὕπὲρ ὕβριος ἴσχει,

Ἐς τέλος ἐξελθοῦσα· παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω·

Ἀντίκα γὰρ τρέχει Ὀρκος ἅμα σκολιῇσι δίκησιν.

220 Τῆς δὲ Δίκης ῥόθος ἐλκομένης ἥ κ' ἄνδρες ἄγωσι

Δωροφάγοι, σκολιαῖς δὲ δίκαις κρίνωσι Δέμισ'ας.

Ἦ δ' ἐπεί ται κλαίουσα πόλιν τε καὶ ἡθεα λαῶν,

Ἦερα ἐσάμενη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,

Οἱ τέ μιν ἐξελάουσι, καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἐνειμαν.

225 Οἱ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδοῦσιν
Ἰθείας, καὶ μὴ τι παρεκβαίνουσι δικαίου,
Τοῖσι τέθηλε πόλις· λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ·
Εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ πολ' αὐτοῖς
Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται ἐυρύοπα Ζεὺς,

230 Οὐδέ πολ' ἰθυδίκαισι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
Οὐδ' ἄτη· θαλίης δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον, οὔρεσι δὲ δρυὺς
Ἄκρη μὲν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσας·
Εἰροπόκοι δ' ὄϊες μαλλοῖς καταβεβρίθασι·

235 Τίκλουσιν δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέκνα γονεῦσιν·
Θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν
Νείσσονται, καρπὸν δὲ φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ καὶ σχέτλια ἔργα,
Τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται ἐυρύοπα Ζεὺς.

240 Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ,
Ὅς τις ἀλιτράινει καὶ ἀτάσθαλα μηχανάσται.
Τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·
Οὐδὲ γυναῖκες τίκλουσιν· μινύθουσι δὲ οἴκοι

245 Ζηνὸς φραδμοσύνησιν Ὀλυμπίου. ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἢ τῶν γε σῖρατὸν ἐυρὺν ἀπώλεσεν, ἢ τό γε τεῖχος,

Ἡ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίννυται ἀντῶν.

Ὡ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ κατὰφράζεσθε καὶ ἀντοὶ

Τήνδε δίκην· ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες

250 Ἀθάνατοι λεύσσουσιν ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι

Ἀλλήλους τρίβουσι, θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες.

Τρις γὰρ μύριοι εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ

Ἀθάνατοι Ζηνὸς, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·

Οἱ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,

255 Ἡέρα ἐσσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.

Ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,

Κυδνὴ τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.

Καὶ ῥ' ὁπότ' ἂν τίς μιν βλάβῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,

Ἀντίκα παρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι

260 Γηρύετ' ἀνθρώπων ἄδικον νόον, ὅφρ' ἀποτίσῃ

Δῆμος ἀτασθαλίας βασιλῆων, οἱ λυγρὰ νοεῦντες

Ἄλλη παρκλίνουσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες.

Ταῦτα φυλασσόμενοι βασιλῆες ἰθύνετε μύθους,

Δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπιπάγχυ λάθεσθε·

265 Οἱ ἀντῶ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων·

Ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλευσάντι κακίστη.

Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάντα νοήσας,

Καὶ νῦν τάδ', αἰκ' ἐτέλεσ', ἐπιδέρκεται· οὐδέ ἐλήθει

Οἴην δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἔργει.

- 270 Νῦν δὲ ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
 Εἶην, μήτ' ἐμὸς υἱὸς· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
 ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἔξει.
 Ἀλλὰ τάγ' οὐπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.
 ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
- 275 Καὶ νῦ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν.
 Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων.
 Ἰχτύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεινοῖς,
 ἔσθειν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς·
 Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἥ πολλὸν ἀρίστη
- 280 Γίνεται. εἰ γάρ τις κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
 Γινώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοί εὐρύοπα Ζεὺς·
 Ὃς δέ κε μαρτυρήσιν ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσσας
 Ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάψας, νήκεστον ἀάσθη,
 Τοῦδε τ' ἀμαυροτέρη γενεὴ μετόπισθε λέλλειπται·
- 285 Ἄνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση.
 Τὴν μὲν τοι κακότηλα καὶ ἱλαδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι
 Ῥηϊδίως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει·
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρώτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
- 290 Ἀθάνατοι· μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἴμος ἐπ' αὐτῇν,
 Καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὶν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
 Ῥηϊδίη δ' ἠπειλά πέλει, χαλεπὴ περ' ἐοῦσα·

- Οὗτος μὲν πανάριστος ὃς αὐτὸς πάντα νοήσῃ,
 Φρασσάμενος τὰ κ' ἐπειῖα καὶ ἐς τέλος ἥσιν ἀμείνω·
 295 Ἐσθλὸς δ' αὖ κακείνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται.
 Ὅς δέ κε μίτ' αὐτὸς νοέῃ, μήτ' ἄλλου ἀκούων
 Ἐν θυμῷ βάλληται, ὃδ' αὖτ' ἀχρήϊος ἀνὴρ.
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
 Ἐργάζεο, Πέρση, δῖον γένος, ὃφρά σε λιμὸς
 300 Ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δὲ εὖστέφανος Δημήτηρ
 Αἰδοίῃ, βιότου δὲ τεινὴν πίμπλησι καλιήν.
 Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρὶ·
 Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες, ὃς κεν ἀεργὸς
 Ζῶῃ, κηφήνεσσι κοθούροις ἵκελος ὀρμὴν,
 305 Οἷ τε μελισσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ
 Ἐσθόντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἐστω μέτρια κοσμεῖν,
 Ὅς κέ τοι ὠραίου βιότου πλήθωσι καλῖαι·
 Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοι τ' ἀφνειοὶ τε.
 Καὶ τ' ἐργαζόμενος, πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν
 310 ἔσσειαι ἢ δὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀερλοῦς.
 Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος· ἀεργίῃ δὲ τ' ὄνειδος.
 Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς
 Πλουτεῦντα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
 Δαίμονι δ' οἷος ἔησθα· τὸ ἐργάζεσθαι ἄμεινον,
 315 Εἰ κεν ἂπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν

- Ἐἰς ἔργον τρέψας, μελετᾷς βίου, ὥς σε κελεύω.
 Αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει.
 Αἰδῶς ἢ τ' ἄνδρας μέγα σίνεσθαι ἢ δ' ὀνίνησι.
 Αἰδῶς τοι πρὸς ἀνολβίην, θάρσος δὲ πρὸς ὄλβον.
 320 Χρήματα δ' οὐχ ἀρπακτά· θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω.
 Ἐἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὄλβον ἔλῃται,
 Ἥ ὅγ' ἀπὸ γλώσσης ληίσσεται, (οἷά τε πολλὰ
 Γίνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
 Ἀνθρώπων, αἰδῶ δὲ τ' ἀναιδείῃ κατοπάξῃ)
 325 Ῥεῖά τέ μιν μαυροῦσι θεοὶ, μινύθουσι δὲ οἴκοι
 Ἀνέρι τῷ, παῦρον δὲ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ.
 Ἴσον δ' ὅς θ' ἰκέτην ὅς τε ξεῖνον κακὸν ἔρξει.
 Ὅς τε κασιγνήτοιο ἐοῦ ἂνὰ δέμνια βαίνοι
 Κρυπταδίης ἐυνῆς ἀλόχου, παρακαίρια ῥέζων.
 330 Ὅς τέ τευ ἀφραδίης ἀλιτραίνεται ὀρφανὰ τέκνα.
 Ὅς τε γονῆα γέροντα κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ
 Νεικείῃ χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν.
 Τῷ δὴ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαιέται, ἐς δὲ τελευτῇν
 Ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
 335 Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάμπαν ἔεργ' ἀεσίφρονα θυμὸν,
 Καδδύναμιν δ' ἔρδειν ἱερ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀγνῶς καὶ καθαρῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν.
 Ἄλλοτε δὴ σπονδῇσι θύεσσί τε ἰλάσκεσθαι,

- Ἡ μὲν ὅτ' ἐννάζῃ, καὶ ὅταν φάος ἱερὸν ἔλθῃ.
 340 Ὡς κέ τοι ἴλαον κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωσιν.
 Ὅφρ' ἄλλων ὦνῃ κληῖρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.
 Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι.
 Τὸν δὲ μάλιστ' αὖ καλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
 Εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγχώριον ἄλλο γένηται,
 345 Γεῖτονες ἄζωστοι ἔκινον, ζώσαντο δὲ πηοί.
 Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.
 Ἐμμορέ τοι τιμῆς ὅς τ' ἔμμορε γείτονος ἐσθλοῦ.
 Οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
 Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος· εὖ δ' ἀποδοῦναι,
 350 Ἀντὶ τῷ μέτρῳ, καὶ λώϊον, αἶκε δύνηαι.
 Ὡς ἂν χρηίζων καὶ ἐς ὑστέρον ἄρκιον εὖρης.
 Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' ἀτῆσιν.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι.
 Καὶ δόμεν ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῶ.
 355 Δώτῃ μὲν τις ἔδωκεν, ἀδότη δ' οὔτις ἔδωκεν.
 Δῶς ἀγαθὴ, ἄρπαξ δὲ κακὴ, θανάτοιο δότειρα.
 Ὡς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅγε καὶ μέγα δοίη,
 Χαίρει τῷ δώρῳ, καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν.
 Ὡς δὲ κεν αὐτὸς ἔληται ἀναιδείῃφι πιθήσας,
 360 Καὶ τε σμικρὸν ἔον, τότε ἐπαχνωσεν φίλον κῆρ.
 Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν καταθεῖο,

Καὶ θαμὰ τοῦθ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.

Ὅς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὁδ' ἀλύξεται αἰθοῦσα λιμόν.

Οὐδὲ τόγ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.

365 Οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερόν τὸ δύρηφι.

Ἐσθλὸν μὲν παρεόντος ἐλέσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ

Χρητίζειν ἀπεόντος, ἃ σε φράζεσθαι ἄνωγα.

Ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντος κορέσασθαι,

Μεσσοῦ φείδεσθαι· δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδώ.

370 Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω.

Καὶ τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.

Πίστεις δ' ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἀνδρας.

Μηδὲ γυνή σε νόον πυγοσλόλος ἐξαπατάτω,

Ἄιμύλα κωτίλλουσα, τεῆν διφῶσα καλήν.

375 Ὅς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὄγε φιλήτησι.

Μουνογενὴς δὲ πάϊς σώζοι πατρῷον οἶκον

Φερβέμεν· ὥς γὰρ πλοῦτος ἀέξειται ἐν μεγάροισι.

Γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.

Ῥεῖα δὲ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἀσπελον ὄλβον.

380 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη μείζων δ' ἐπιθήκη·

Σοὶ δ' εἰ πλούτου θυμὸς ἐέλδεσθαι ἐν φρεσὶν ἤσιν,

Ὡδ' ἔρδειν· ἔργον δὲ τ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων

Ἄρχεσθ' ἀμητοῦ· ἀρότοιο δὲ, δυσσομενάων.

- 385 Αἰ δὴ τοι νύκλας τε καὶ ἡμέλα τεσσαράκοντα
 Κεκρύφαται, αὖτις δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
 Φαίνονται, ταπρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
 Οὗτός τοι πεδίον πέλεται νόμος, οἳ τε θαλάσσης
 Ἐγγύθι ναιετάουσ', οἳ τ' ἄγκεα βησσήεντα
- 390 Πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι πύονα χῶρον
 Ναίουσιν. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοῶλειν,
 Γυμνὸν δ' ἀμαῖσθαι, εἴ χ' ὄρια πάντ' ἐθέλησθα
 Ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος· ὥς τοι ἕκαστα
 Ὄρι' ἀέξῃται, μὴ πως τὰ μεταξὺ χατίζων
- 395 Πτώσσης ἀλλοτρίους οἴκους, καὶ μηδὲν ἀνύσσης.
 Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω,
 Οὐδ' ἐπιμελήσω. ἐργάζεο, νήπιε Πέρση,
 Ἔργα, τάτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διέλεκμήραντο.
 Μήποτε σὺν παιδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχεύων,
- 400 Ζητεύῃς βίον κατὰ γείτονας, οἱ δ' ἀμελῶσιν.
 Δίς μὲν γὰρ καὶ τρεῖς τάχα τεύξεαι. ἦν δ' ἐτι λυπῆς,
 Χρῆμα μὲν οὐ πρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πολλὰ ἀγορεύσεις.
 Ἀχρεῖος δ' εἶσθαι ἐπέων νομός. ἀλλὰ σ' ἄνωγα
 Φράζεσθαι χρειῶν τε λύσιν, λιμοῦ τ' ἀλεωρήν.
- 405 Οἶκον μὲν πρότις, γυναικά τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα,
 Κτηλὴν οὐ γαῆετήν, ἥτις καὶ βουσὶν ἐποίλο.
 Χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι.

Μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὁ δ' ἄρνῆται, σὺ δὲ τητᾶ.

Ἦδ' ὦρῃ παραμείβηται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.

410 Μήδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὖριον ἔς τ' ἔννηφιν.

Ὅν γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλιῆν,

Ὅνδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτῃ δέ τοι ἔργον ὀφέλλει,

Ἄιει δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄταισι παλαίει.

Ἦμος δὴ λήγει μένος ὀξέος ἡελίοιο

415 Καύματος ἰδαλίμου, μέλοπωρινὸν ὀμβρήσαντος

Ζηνὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χρώς

Πολλὸν ἐλαφρότερος (δὴ γὰρ τότε σείριος ἀστὴρ

Βαιὸν ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφέων ἀνθρώπων

Ἐρχεται ἡμάτιος, πλείον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ.)

420 Ἦμος ἀδηκτοτάτῃ πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ

Ὕλῃ, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πτόρθοιό τε λήγει·

Τῆμος ἄρ' ὕλοτομεῖν μεμνημένος ὦριον ἔργον.

Ὀλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν,

Ἄξονά δ' ἐπ' ἀπόδην· μάλα γὰρ νύ τοι ἄρμενον οὕτω·

425 Ἐἰ δέ κεν ὀκταπόδην ἀπὸ καὶ σφύραν κε τάμοιο,

Τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδῶρ' ἀμάξῃ.

Πόλλ' ἐπὶ καμπύλα κᾶλα· φέρειν δὲ γῆν, ὅτ' ἂν εὖρης,

Ἐἰς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος ἢ κατ' ἄρουραν,

Πρίνινον· ὅς γὰρ βουσὶν ἀροῦν ὀχυρώταλός ἐστιν·

430 Εὖτ' ἂν Ἀθηναίης δμῶς ἐν ἐλύματι πῆξας

Γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἰσλοβοῇι.

Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα πονησάμενος κατὰ οἶκον,

Ἀνλόγυον καὶ πηκλόν· ἐπεὶ πολὺ λώϊον οὕτω.

Εἰ χ' ἕτερον γ' ἄξαις, ἕτερόν γ' ἐπὶ βουσι βάλοιο.

435 Δάφνης δ' ἣ πλελέης ἀκιώτατοι ἰσλοβοῆες.

Δρυὸς ἔλυμα, πρίνου γύην· βόε δ' ἐνναελήρω

Ἄρσενε κεκτῆσθαι· τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.

Ἥβης μέτρον ἔχοντε· τὼ ἐργάζεσθαι ἀρίστω.

Οὐκ ἂν τὼ γ' ἐρίσαντες ἐν αὐλακι καμμέν ἄροτρον

440 Ἄξειαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὖθι λίποιεν.

Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετῆς αἰζηὸς ἐποίω,

Ἄρτρον δειπνήσας τετράτρυφον, ὀκλάβλωμον.

Ὅς κ' ἔρλου μελετῶν ἰθείαν αὐλακ' ἐλαύνει,

Μηκέτι παπταίνων μεθ' ὀμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ

445 Θυμὸν ἔχων. τοῦδ' οὕτι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων

Σπέρμαλα δάσσασθαι, καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.

Κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὀμήλικας ἐπλοίηται.

Φράζεσθαι δ' εὖτ' ἂν φωνὴν γεράνου ἐπακούσης

Ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγύιης·

450 Ἡ τ' ἄρολτοῖό τε σῆμα φέρει, καὶ χεῖματος ὥρην

Δεικνύει ὀμβρηνοῦ· κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀβούτεω.

Δὴ τότε χορλάζειν ἑλικας βόας ἐνδον ἐόντας·

Ῥηίδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν· βόε δὸς καὶ ἅμαξαν·

- Ῥηϊδιον δ' ἀπανηνασθαι, παρά δ' ἔργα βόεσσιν.
 455 Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πῆξασθαι ἀμάξαν,
 Νήπιος. οὐδὲ τόγ' οἶδ', ἐκάλον δέ τε δούραθ' ἀμάξης,
 Τῶν πρόσθεν μελέτην ἐχέμεν οἰκῆϊα θέσθαι.
 Εὖ τ' αὖν δὲ πρῶτιστ' ἄρολος θνητοῖσι φανείη,
 Δὴ τότ' ἐφορμηθῆναι, ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς,
 460 Αὖτην καὶ διερὴν ἀρόων, ἀρότοιο καθ' ὥρην,
 Πρωὶ μάλα σπεύδων ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρουραι.
 ὧ Εἵαρι πολεῖν· θέρεος δὲ νεωμένη οὐ σ' ἀπαλήσει.
 Νειὸν δὲ σπείρειν ἔτι κουφίζουσιν ἄρουραν.
 Νειὸς ἀλεξιάρη, παίδων ἐυκηλήτειρα.
 465 Ἐυχασθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερι θ' ἀγνῇ,
 Ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκλήν.
 Ἀρχόμενος ταπρῶτ' ἀρότου, ὅταν ἄκρον ἐχέτλης
 Χειρὶ λαβὼν, ὄρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
 Ἐνδρυον ἐλκόντων μεσάβων. ὁ δὲ τυτθὸς ὀπισθεν
 470 Δμῶος, ἔχων μακέλην, πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη,
 Σπέρματ' αἰ κακκρύπτων. ἐυθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.
 Ὡδέ κεν ἀδροσύνη σλάχυες νεύοιεν ἔραζε,
 Εἰ τέλος αὐτὸς ὀπισθεν Ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάξοι.
 475 Ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια· καὶ σε ἔολπα
 Γηθήσειν, βιότοιο ἐρεύμενον ἐνδον ἐόντος.

- Ἐυοχθέων δ' ἵξαι πολὺν ἔαρ· οὐδὲ πρὸς ἄλλους
 Ἀυγάσαι· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.
 Ἐὶ δέ κεν ἡελίοιο τροπαῖς ἀρόης χθόνα διάν,
 480 Ἥμενος ἀμήσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἔέργων,
 Ἄντ' αἰ δεσμεύων κεκονιμένος, οὐ μάλα χαίρων·
 Οἴσεις δ' ἐν φορμῷ· παῦροι δέ σε θνήσονται.
 Ἄλλοτε δ' ἄλλοιός Ζηνὸς νόος Αἰγίοχοιο,
 Ἀργαλέος δ' ἀνδρεσσὶ κατὰ θνητοῖσι νοῆσαι.
 485 Ἐὶ δέ κεν ὄψ' ἀρόσης, τό δέ κεν τοι φάρμακον εἴη·
 Ἥμος κόκκυξ κοκκῦζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
 Τὸ πρῶτον, τέρπει τε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
 Τῆμος Ζεὺς ὅι τρίτῳ ἡμαῖ, μήδ' ἀπολήγοι,
 Μῆτ' ἄρ' ὑπερβάλλον βοὸς ὀπλήν, μήτ' ἀπολείπων.
 490 Οὕτω κ' ὀψαρότης πρῶτηρότη ἰσοφαρίζει.
 Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο· μηδέ σε λήθοι
 Μῆτ' ἔαρ γινόμενον πολὺν, μήθ' ὥριος ὄμβρος.
 Πάρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον καὶ ἐπ' ἀλέα λέσχην
 Ὄρη χειμερίη, ὅποτε κρύος ἀνέρας εἶργον
 495 Ἰσχάνει· ἐνθα κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλει.
 Μή σε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίη κατὰ μάρψῃ
 Σὺν πενίῃ· λεπτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζοις.
 Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
 Χρηίζων βιότοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.

- 500 Ἐλπίς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
 Ἥμενον ἐν λésχη, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἶη.
 Δείκνυε δὲ δμώεσσι, δέρευς ἐτι μέσσου ἐόντος,
 Οὐκ αἰεὶ δέρος ἐσσεῖται, ποιείσθε καλιάς.
 Μῆνα δὲ Ληναιῶνα, κακ' ἡμαῖα, βούδορα πάντα,
 505 Τοῦτον ἀλεύασθαι, καὶ πηγάδας, αἵτ' ἐπὶ γαῖαν
 Πνεύσαντος βορέαο δυσηλεγέες τελέθουσιν·
 Ὅς τε διὰ Θρήκης ἱππολρόφου ἐυρεῖ πόντῳ
 Ἐμπνεύσας ὥρινε· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·
 Πολλὰς δὲ δρυὺς ὑψικόμους, ἐλάτας τε παχείας
 510 Οὔρεως ἐν βήσσης πιλνᾷ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 Ἐμπίπλων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη.
 Θῆρες δὲ φρίσσουσ', οὐράς δ' ὑπὸ μέξε' ἔθεντο,
 Τῶν καὶ λάχνη δέρμα καλῖασκιον. ἀλλὰ νῦ καὶ τῶν
 Ψυχρὸς ἐὼν διάησι δασυστέρνων περ ἐόντων.
 515 Καὶ τε διὰ ῥινοῦ βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἰσχει.
 Καὶ τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πῶεα δ' οὔτι,
 Οὔνεκ' ἐπηεταναὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησιν
 Ἴς ἀνέμου βορέου. τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι.
 Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχροος οὐ διάησιν,
 520 Ἦτε δόμων ἐντοσθε φίλῃ παρὰ μητέρι μίμνει,
 Οὔπω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης·
 Εὖ τε λοεσσαμένη τέρενα χροά, καὶ λίπ' ἐλαίῳ

- Χρिसαμένη, νυχίη καταλέξεῖται ἐνδοθεν οἴκου
 Ἦματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόσῳος ὄν πόδα τένδει,
 525 Ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἐν ἡθεσι λευγαλέοισιν.
 Οὐ γάρ οἱ ἡέλιος δείκνυ νομὸν ὁρμηθῆναι.
 Ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
 Στρωφᾶται, βράδιον δὲ πανελλήνεσσι φαίνει.
 Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑλήκοῖται
 530 Λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρύα βησσήεντα
 Φεύγουσιν· καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμηλεν,
 Οἱ σκέπα μαιόμενοι πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχουσι,
 Καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δὴ τρίποδι βροτῶ ἴσοι,
 Οὗ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὐδας ὀρᾶται,
 535 Τῶ ἱκελοι φοιτῶσιν, ἀλευόμενοι νίφα λευκὴν.
 Καὶ τότε ἔσασθαι ἔρυμα χροὸς, ὥς σε κελεύω,
 Χλαῖνάν τε μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα·
 Στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι.
 Τὴν περιέσασθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
 540 Μήδ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν, ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα·
 Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἴφι κλαμένοιο
 Ἄρμενα δῆσασθαι, πίλοις ἐντοσθε πυκάσας.
 Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὅπότεν κρύος ὥριον ἔλθῃ,
 Δέρματα συρράπτειν νεύρῳ βοὸς, ὅφρ' ἐπὶ νώτῳ
 545 ὕετοῦ ἀμφιβάλῃ ἀλέην. κεφαλῇφι δ' ὑπερθεν

- Πῖλον ἔχειν ἀσκητὸν, ἵν' οὐαῖα μὴ καταδεύῃ·
 Ψυχρὴ γάρ τ' ἤως πέλεται βορέας πεσόντος·
 Ἡῶς δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 Ἄϊρ πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις·
 550 Ὅς τε ἀρυσάμενος ποταμῶν ἀπὸ ἀναόντων,
 Ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεῖς ἀνέμοιο θυέλλῃ,
 Ἄλλοτε μὲν δ' ὕει ποτὶ ἔσπερον, ἄλλοτ' ἄησι
 Πυκνὰ Θρηϊκίου βορέου νέφεα κλονέοντος.
 Τὸν φθάμενος, ἔργα τελέσας, οἶκόν δε νέεσται,
 555 Μήποτέ σ' οὐρανόθεν σκολόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
 Χρῶτά τε μυδαλέον θείῃ, καθά δ' εἴμαλα δεύσῃ·
 Ἄλλ' ὑπαλεύασθαι. μεις γὰρ χαλεπώτατος οὗτος
 Χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
 Τῆμος δ' ὤμισυ βουσ', ἐπὶ δ' ἀνέρι καὶ πλέον εἴη
 560 Ἄρμαλιῆς· μακραὶ γὰρ ἐπὶ ῥόθοι εὐφρόναι εἰσί.
 Ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν,
 Ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἡμέλα, εἰσόκεν αὖθις
 Γῇ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκῃ.
 Εὖ τ' ἂν δ' ἐξήκοντα μετὰ τροπᾶς ἡελίοιο
 565 Χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμέλα, δὴ ῥα τότ' ἀσλὴρ
 Ἀρκλοῦρος, προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο,
 Πρῶτον παμφαίνων, ἐπιέλλεσθαι ἀκροκνέφαιος.
 Τόνδε μετ' ὀρθρογόῃ Πανδιονὶς ὦρτο χελιδὼν

Ἐς φάος ἀνθρώποις, ἔαρος νέον ἰσλαμένοιο.

- 570 Τὴν φθάμενος οἶνας περιλαμνέμεν· ὥς γὰρ ἄμεινον.
 Ἄλλ' ὅποτ' ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἂν' φυτὰ βαίνη,
 Πληϊάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκέτι οἰνέων·
 Ἄλλ' ἄρπας τε χαρασσέμεναι, καὶ δμῶας ἐγείρειν·
 Φεύγειν δὲ σκιερούς Δώκους καὶ ἐπ' ἡῶ κοῖτον,
 575 Ὄρη ἐν ἀμητοῦ, ὅτε τ' ἡέλιος χροά κάρφῃ·
 Τημοῦτος σπεύδειν, καὶ οἴκαδε καρπὸν ἀγείρειν,
 Ὅρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴῃ·
 Ἡὼς γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀποσμείρεται αἶσαν.
 Ἡὼς τοι προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔρσου·
 580 Ἡὼς ἦτε φανείσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου
 Ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βουσί τιθησιν.
 Ἥμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ καὶ ἡχέτα τέτλιξ
 Δενδρέω ἐφεζόμενος λιγυρὴν κάλαχεύετ' αἰοιδὴν
 Πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, δέρεος καμαλῶδεος ὥρη,
 585 Τῆμος πιόταται τ' αἶγες καὶ οἶνος ἄριστος·
 Μαχλόταται δὲ γυναῖκες, ἀφαιρότατοι δὲ τε ἄνδρες
 Εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄζει,
 Ἀυαλέος δὲ τε χρῶς ὑπὸ καύματος· ἀλλὰ τότε ἤδη
 Εἴη πετραίη τε σκιὴ καὶ βύβλινος οἶνος,
 590 Μᾶζά τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμενάων,
 Καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκύης,

- Πρωτολόγων τ' ἐρίφων· ἐπὶ δ' αἶθοπα πινέμεν οἶνον,
 Ἐν σκιῇ ἐζόμενον, κεκορημένον ἤτορ ἐδωδῆς,
 Ἄντιον εὐκραέος ἀνέμου τρέψαντα πρόσωπον,
 595 Κρήνης τ' ἀενάου καὶ ἀπορρύτου, ἥ τ' ἀθόλωτος.
 Τρις δ' ὕδαλος προχέειν, τὸ δὲ τέτραλον ἰέμεν οἶνου.
 Δμωσὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
 Δινέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ὠρίωνος,
 Χώρῳ ἐν ἐναεΐ, καὶ εὐτροχάλῳ ἐν ἄλῳ.
 600 Μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
 Πάντα βίον κατάρθαι ἐπάρμενον ἐνδοθεν οἴκου,
 Θῆτα ἄοικον ποιεῖσθαι, καὶ ἄτεκνον ἔριθον
 Δίξεσθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριθος.
 Καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν. μὴ φείδεο σίτου·
 605 Μὴ ποτέ σ' ἡμερόκοϊλος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἔληται.
 Χόρῳ δ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετὸν, ὅφρα τοι εἷη
 Βουσὶ καὶ ἡμιόνοισιν ἐπηετανόν. αὐτὰρ ἔπειτα
 Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γούνατα, καὶ βόε λῦσαι·
 Εὖτ' ἂν δ' Ὠρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
 610 Ὀυρανὸν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐσίδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ὧ Πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἴκαδε βότρυσ.
 Δείξαι δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἡματα καὶ δέκα νύκτας.
 Πέντε δὲ συσκιάσαι, ἕκτῳ δ' εἰς ἄγγε' ἀφύσσαι
 Δῶρα Διωνύσου πολυγιθέος· αὐτὰρ ἐπὴν δὴ

- 615 Πληϊάδες δ' Ὑάδες τε, τό τε σθένος Ὠρίωνος
 Δύνωσιν, τότ' ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι
 Ὠραίου· πλειῶν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἶη.
 Εἰ δέ σε ναυτιλίας δυσπεμφέλου ἥμερος αἰρή,
 Εὖτ' ἂν Πληϊάδες σθένος ὄβριμον Ὠρίωνος
- 620 Φεύγουσαι πίπῳσιν ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 Δῆ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν ἀῆται·
 Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ·
 Γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
 Νῆα δ' ἐπ' ἠπείρου ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι
- 625 Πάνθοθεν, ὅφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀένων,
 Χείμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.
 Ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τεῶ ἐγκάτθεο οἴκῳ,
 Εὐκόσμως σιολίσας νηὸς πλερὰ ποντοπόροιο,
 Πηδάλιον δ' εὐεργές ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.
- 630 Αὐτὸς δ' ὥραϊον μίμνειν πλόον, εἰσόκεν ἔλθῃ.
 Καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' ἐλκόμεν, ἐν δέ τε φόρῳ
 Ἄρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρῃαι,
 Ὡσπερ ἐμός τε πατήρ καὶ σὸς, μέγα νήπιε Πέρση,
 Πλωίζεσκεν νηυσὶ, βίου κεχρημένος ἐσθλοῦ.
- 635 Ὅς ποτε καὶ τῇδ' ἦλθ', πολὺν διὰ πόντον ἀνύσας,
 Κύμην Ἀιολίδα προλιπὼν, ἐν νηὶ μελαίνῃ·
 Οὐκ ἄφενος φεύγων, οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,

- Ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἀνδρεσσι δίδωσι.
 Νάσσατο δ' ἄγχ' Ἐλικῶνος οἷζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,
 640 Ἄσκρι, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.
 Τύνη δ', ὦ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι
 Ὠραίων πάντων, περὶ ναυτιλίας δὲ μάλιστα.
 Νῆ' ὀλίγην ἀινεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτία θέσθαι.
 Μείζων μὲν φόρτος, μεῖζον δ' ἐπὶ κέρδει κέρδος
 645 Ἔσσεσθαι, εἴ κ' ἀνεμοὶ γε κακὰς ἀπέχουσιν ἀήτας.
 Εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψας ἀσιφρονα θυμὸν,
 Βούληται δὲ χρέα τε προφυγεῖν καὶ λιμὸν ἀτερπῇ,
 Δείξω δὴ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Οὐ τέ τι ναυτιλίας σεσοφισμένος, οὐ τέ τι νηῶν.
 650 Ὅν γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλων ἐυρέα πόντον,
 Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Ἀυλίδος, ἥ ποτ' Ἀχαιοὶ
 Μείναντες χειμῶνα, πολὺν σὺν λαὸν ἄγειραν
 Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.
 Ἐνθάδ' ἐγὼν ἐπ' ἀέθλα δαίφρονος Ἀμφιδάμαντος
 655 Χαλκίδα τ' εἰσεπέρησα. τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ
 Ἄθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἐνθά με φημὶ
 Ὕμνῳ νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτῶεντα.
 Τὸν μὲν ἐγὼ Μούσῃσ' Ἐλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
 Ἐνθά με τοπρῶτον λυγυρῆς ἐπεβησαν αἰοιδῆς·
 660 Τόσσόν τοι νηῶν γε πεπεύραμαι πολυγόμφων.

Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.

Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀεΐδειν.

Ἡμεῖα πεντήκοντα μετὰ τροπᾶς ἡελίοιο,

Ἐς τέλος ἐλθόντος Δέρεος καματώδεος ὄρης,

665 Ὡραῖος πέλεται Δηητοῖς πλόος· οὔτε κε νῆα

Καυάξαις, οὔτ' ἀνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,

Ἐἰ μὴ δὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων

Ἦ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλησιν ὀλέσσαι.

Ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.

670 Τῆμος δ' ἐνκρινέες τ' αὔραι, καὶ πόντος ἀπῆμων,

Εὐκηλος· τότε νῆα δοὴν ἀνέμοισι πιθήσας

Ἐλκέμεν ἐς πόντον, φόρτον δ' εὖ πάντα τίθεσθαι.

Σπεύδειν δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἶκονδε νέεσθαι·

Μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,

675 Καὶ χειμῶν' ἐπιόντα, νότοιό τε δεινὰς ἀήτας.

Ὅς τ' ὥρινε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρω

Πολλῷ, ὀπωρινῷ· χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν.

Ἄλλος δ' ἐιαρινὸς πέλειαι πλόος ἀνθρώποισιν,

Ἡμος δὴ τοπρῶτον ὅσον τ' ἐπιβᾶσα κορώνη

680 Ἴχνος ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη

Ἐν κράδῃ ἀκροτάτῃ· τότε δ' ἄμβατός ἐστι θάλασσα·

Ἐιαρινὸς δ' οὗτος πέλειαι πλόος· οὐ μιν ἔγωγε

Αἴνημ'· οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστίν,

Ἄρπακλὸς· χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλὰ νυ καὶ τὰ
 685 Ἄνθρωποι ῥέξουσιν αἰδρεῖνσι νόοιο.

Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.

Δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν· ἀλλὰ σ' ἄνωγα

Φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσὶν ὅσο' ἀγορεύω.

Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·

690 Ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι.

Δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πήματι κύρσαι.

Δεινὸν δ' εἰ κ' ἐφ' ἁμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος αἰίρας,

Ἄξονα κανάξαις, τὰ δὲ φορτί' ἀμαυρωθείη.

Μέτρα φυλάσσεσθαι· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.

695 Ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,

Μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ' ἀπολείπων,

Μήτ' ἐπιθείς μάλα πολλὰ· γάμος δέ τοι ὥριος οὔτος·

Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἰβώη, πέμπῳ δὲ γαμοῖτο.

Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ὥς κ' ἤθεα κεδνὰ διδάξης.

700 Τὴν δὲ μάλιστα γαμεῖν ἥτις σέθεν ἐγγύθι ταίει.

Πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γείτοσι χάρματα γήμης.

Ὅν μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζετ' ἄμεινον

Τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ ρίγιον ἄλλο

Δειπνολόχης· ἥτ' ἄνδρα καὶ ἰφθιμόν περ ἐόντα

705 Εὖει ἄτερ δαλοῦ, καὶ ὠμῷ γήραϊ δῶκεν.

Εὖ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι.

Μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιεῖσθαι ἐταῖρον·

Εἰ δέ κε ποιήσης, μὴ μιν πρότερος κακὸν ἔρξης.

Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δέ κεν ἄρχῃ,

710 Ἦ τι ἔπος τ' εἰπὼν ἀποθύμιον, ἧ καὶ ἔρξας,

Δις τόσα τίνυσθαι μεμνημένος· εἰ δέ κεν αὖθις

Ἠγῆτ' ἐς φιλότῃλα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παρασχεῖν,

Δέξασθαι· δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοιτε ἄλλον

Ποιεῖται· σὲ δὲ μὴ τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.

715 Μηδὲ πολύξεινον, μηδ' ἄξεινον καλέεσθαι,

Μηδὲ κακῶν ἔταρον, μηδ' ἐσθλῶν νεικεσῆρα.

Μηδέ ποτ' οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ

Τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἔοντων·

Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος

720 Φειδωλῆς, πλείσῃ δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.

Εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ' αὖτὸς μείζον ἀκούσαιο.

Μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπήμελος εἶναι

Ἐκ κοινοῦ· πλείσῃ δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστῃ.

Μηδέ ποτ' ἐξ ἡοῦς Διὶ λείβειν αἶθοπα οἶνον

725 Χερσὶν ἀνίπτουσιν, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.

Ὅν γὰρ τοίγε κλύουσιν, ἀποπτύουσιν δὲ τ' ἄράς.

Μηδ' ἀντ' ἡελίοιο τετραμμένος ὀρθὸς ὁμιχεῖν.

Ἀυτὰρ ἐπεὶ κε δύῃ, μεμνημένος, ἐς τ' ἀνιόντα,

Μήτ' ἐν ὁδῷ, μήτ' ἐκλὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσης,

- 730 Μηδ' ἀπογυμνωθεῖς· μακάρων τοι νύκτες ἕασσιν.
 Ἐξόμενος δ' ὄγε θεῖος ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδὼς,
 Ἦ ὄγε πρὸς τοῖχον πελάσας ἐνερκέος ἀνλῆς.
 Μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένος ἐνδοθεν οἴκου
 Ἐσλῖν ἐμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι.
- 735 Μηδ' ἀπὸ δυσφήμειο τάφου ἀπονοσλήσαντα
 Σπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.
 Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλιῤῥοον ὕδωρ
 Ποσσι περᾶν, πρὶν γ' εὕξῃ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα,
 Χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδαλι λευκῷ.
- 740 Ὅς ποταμὸν διαβῇ, κακότητι δὲ χεῖρας ἀνιπλός,
 Τῷδε θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.
 Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐνὶ δαιτὶ θαλείῃ
 Αὔον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἰθωνι σιδήρῳ.
 Μηδέ ποτ' οἶνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὕπερθεν
- 745 Πινόντων, ὅλοή γάρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
 Μηδὲ δόμον ποιῶν, ἀνεπίξεσθον καταλείπειν,
 Μή τοι ἐφεξομένη κρώξῃ λακέρυζα κορώνη.
 Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων ἀνελόντα
 ἔσθειν, μηδὲ λόεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινῇ.
- 750 Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν (ὅν γάρ ἄμεινον)
 Παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνὴρ ἀνήνορα ποιεῖ.
 Μηδὲ δυωδεκάμηνον· ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται.

- Μηδὲ γυναικεῖω λουτρῷ χροῖα φαιδρύνεσθαι
 Ἄνερα. λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἐστ' ἐπὶ καὶ τῷ
- 755 Ποινὴ· μὴδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας,
 Μωμεύειν αἰδέηλα· θεὸς νύ τι καὶ τὰ νεμεσσᾷ.
 Μηδὲ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἄλλαδε προροόντων,
 Μηδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν· μάλα δ' ἐξαλέασθαι·
 Μηδ' ἐναποψύχειν. τὸ γὰρ οὗ τοι λωῖόν ἐστιν
- 760 ὧδ' ἔρδειν· δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην.
 Φήμη γὰρ τε κακὴ πέλεται, κούφη μὲν αἰΐραι
 ῥεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι.
 Φήμη δ' οὔτις πάμπαν ἀπόλλυται, ἦντινα πολλοὶ
 Λαοὶ φημίζουσι. θεὸς νύ τις ἐστὶ καὶ αὐτῇ.
- 765 Ἡμεῖα δ' ἐκ διόθεν πεφυλασμένος, εὖ κατὰ μοῖραν
 Πεφραδέμεν δμώεσσι. τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
 Ἔργα τ' ἐποπτεύειν, ἢδ' ἄρμαλιὴν δατέασθαι,
 Εὖτ' ἂν ἀληθείην λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν.
 Αἶδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς παρὰ μητιόεντος.
- 770 Πρῶτον ἔνη, τετράς τε, καὶ ἐβδόμη, ἱερὸν ἡμαρ.
 Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λιγώ.
 Ὀγδοάτη τ' ἐνάτη τε δύο γε μὲν ἡμεῖα μηνὸς
 Ἐξοχ' ἀεξομένοιο βροτήσια ἔργα πένεσθαι.
 Ἐνδεκάτη τε δυωδεκάτη τ' ἄμφω γε μὲν ἐσθλαί·
- 775 Ἡ μὲν, οἷς πεῖκειν, ἢ δ', εὐφρόνα καρπὸν ἀμᾶσθαι.

Ἡ δὲ δυωδεκάτη τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.

Τῇ γάρ τοι νεῖ νήματ' ἀερσιπότηλος ἀράχνης
Ἡμᾶλος ἐκ πλείου, ὅτε τ' ἰδρὶς σωρὸν ἀμᾶται.

Τῇ δ' ἰσλὸν σλήσαιτο γυνή, προβάλοιλό τε ἔργον.

780 Μηνὸς δ' ἰσλαμένου τρισκαιδεκάτην ἀλέασθαι
Σπέρματος ἄρξασθαι. φυλὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἀρίσῃ.

Ἐκτῇ δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυλοῖσιν.

Ἄνδρογόνος τ' ἀγαθή· κούρη δ' οὐ σύμφορός ἐστιν,

Οὔτε γενέσθαι πρῶτ', οὔτ' ἂρ γάμου ἀντιβολῆσαι.

785 Οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἕκτη, κούρη τε γενέσθαι

Ἄρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μῆλων,

Σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον, ἥπιον ἥμαρ.

Ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος, φιλέει δέ κε κέρλομα βάζειν,

Ψεύδεά δ' αἰμυλίους τε λόγους, κρυφίους τ' ὀαρισμούς.

790 Μηνὸς δ' ὀγδοάτη κάπρον καὶ βοῦν ἐρίμυκον

Ἰαμνέμεν, οὐρῆας δὲ δυωδεκάτη ταλαεργούς·

Ἐικάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέῳ ἥματι, ἰσλοῖα φῶτα,

Γείνεσθαι· μάλ' αὖτε νόον πεπυκασμένος ἐστίν.

Ἐσθλὴ δ' ἀνδρογόνος δεκάτη, κούρη δέ τε τεῖρας

795 Μέσση. τῇ δέ τε μῆλα καὶ ἐλίσποδας ἑλικας βούς,

Καὶ κύνα καρχαρόδοντα, καὶ οὐρῆας ταλαεργούς

Πρηϋνεῖν, ἐπὶ χεῖρα τιθεῖς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ

Τεῖράδ' ἀλεύασθαι φθίνοντός δ' ἰσλαμένου τε.

Ἄλγεα θυμοβορεῖν μάλα τοι τετελεσμένον ἦμαρ.

800 Ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθαι ἐς οἶκον ἀκοῖλιν,
 Οἰωνοὺς κρίνας, οἱ ἐπ' ἐργμαλὶ τούτῳ ἄριστοι
 Πέμπτας δ' ἐξαλέασθαι, ἐπεὶ χαλεπὴ τε καὶ αἰναί.
 Ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐριννύας ἀμφιπολεύειν,
 Ὅρκον τιννυμένας, τὸν Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκους.

805 Μέσση δ' ἐβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκλῆν
 Εὖ μαλ' ὀπιπτεύοντα εὐτροχάλῳ ἐν ἁλῶῃ
 Βάλλειν. ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμήϊα δοῦρα,
 Νηϊὰ τε ξύλα πολλὰ, τὰ τ' ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.
 Τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πηγνυσθαι ἀραιάς·

810 Ἕνὰς δ' ἡ μέσση ἐπιδείελα λώϊον ἦμαρ.
 Πρωτίσῃ δ' ἑνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν.
 Ἐσθλή μὲν γάρ τ' ἠδὲ φυτεύεμεν ἠδὲ γενέσθαι
 Ἄνερὶ τ' ἠδὲ γυναικί· καὶ οὐποτε πάγκακον ἦμαρ.
 Παῦροι δ' αὖτ' ἴσασι τρισεινάδα μηνὸς ἀρίσῃν

815 Ἄρξασθαι τε πίθου, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένα δεῖναι
 Βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι·
 Νῆα πολυκλήϊδα δοῖν εἰς οἶνοπα πόντον
 Εἰρύμεναι. παῦροι δέ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι·
 Τετράδι δ' οἷγε πίθον. περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ

820 Μέσση· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίσῃν,
 Ἡοῦς γινομένης· ἐπιδείελα δ' ἐστὶ χερείων.

Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ.

Ἄι δ' ἄλλαι, μετὰ δουποῖ, ἀκήριοι, οὐ τι φέρουσαι,

Ἄλλος δ' ἄλλοίην αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασιν.

825 Ἄλλοτε μητρὸν πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.

Τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος ὃς τάδε πάντα

Ἐιδὼς ἐργάζηται ἀναίτιος ἀθανάτοισιν,

Ὅρνιθας κρίνων, καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

Η ΣΙΟΔΟΥ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Ἡ οἷη προλιπούσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν
 Ἕλυθεν εἰς Θήβας, μετ' ἀρήϊον Ἀμφιρύωνα
 Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσσόου Ἡλεκτρύωνος.
 Ἡ ῥα γυναικῶν φύλον ἐκαίνυτο δηλυτεράων
 5 Ἰδεί τε μεγέθει τε· νόον γε μὲν οὔτις ἐρίζε
 Τάων ἅς δηλῆαι δηητοῖς τέκον ἐυνηθεῖσαι.
 Τῆς καὶ ἀπὸ κρήθεν, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανεάων
 Τοῖον ἄηθ', οἷόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ καὶ ὥς κατὰ θυμὸν ἐὼν τίεσκεν ἀκοίτην,
 10 Ὡς οὔπω τίς ἔτισε γυναικῶν δηλυτεράων.
 Ἡ μὲν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν ἱφί δαμάσσας,
 Χωσάμενος περὶ βουσί. λιπὼν δ' ὄγε πατρίδα γαῖαν
 Ἐς Θήβας ἰκέτευσε φερεσσάκεας Καδμείους,
 Ἐνθ' ὄγε δώματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι,
 15 Νόσφιν ἄτερ φιλόμητος ἐφιμέρου. οὐ γάρ οἱ ἦεν
 Πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι εὐσφύρου Ἡλεκτρυώνης,

Πρίν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
 Ἦς ἀλόχου, μαλερῷ δὲ κατὰφλέξαι πυρὶ κώμας
 Ἄνδρῶν ἠρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.

- 20 Ὡς γάρ οἱ διέκειτο· θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν,
 Τῶν ὅγ' ὀπίζετο μῆνιν· ἐπείγετο δ' ὅττι τάχιστα
 Ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὃ οἱ διόθεν δέμις ἦεν.
 Τῷ δ' ἅμα, ἰέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε
 Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνεῖοντες,
- 25 Λοκροὶ τ' ἀγχέμαχοι καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι
 Ἔσποντοί· ἦρχε δὲ τοῖσιν εὐς πάϊς Ἀλκαῖοιο,
 Κυδιόων λαοῖσι· πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἄλλην μῆτιν ὑφαίνει μετὰ φρεσὶν, ὅφρα θεοῖσιν
 Ἀνδράσι τ' ἀλφησιῇσιν ἀρῆς ἀλκίῃρα φυτεύσῃ.
- 30 Ὡρτο δ' ἀπ' Οὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων,
 Ἰμείρων φιλότητος ἐϋζώνοιο γυναικὸς
 Ἐννύχιος· τάχα δ' ἵξε Τυφάονιον, τόθεν αὔθις
 Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεύς.
 ἔνθα καθεζόμενος, φρεσὶ μῆδετο δέσκελα ἔργα.
- 35 Ἀυτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἠλεκτρυώνης
 Ἐυνῇ καὶ φιλότητι μίγῃ, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ·
 Αὐτῇ δ' Ἀμφιρύων λαοσσόος, ἀγλαὸς ἥρως,
 Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ἀφίκετο ὄνδε δόμονδε.
 Οὐδ' ὅγ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας

- 40 Ὄρ' ἵεναι, πρὶν γ' ἥς ἀλόχου ἐπιβήμεναι ἐυνῆς·
 Τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἰνυτο ποιμένα λαῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπασλὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητα
 Νούσου ὑπ' ἀργαλέης, ἥ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ·
 Ὡς ῥα τότ' Ἀμφιρῦων χαλεπὸν πόνον ἐκλολυπεύσας,
 45 Ἀσπασίως τε φίλως τε ἐὼν δόμον εἰσαφίκανε.
 Παννύχιος δ' ἄρ' ἐλεκτο σὺν αἰδοίῃ παράκοίλῃ,
 Τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ θεῶ δμηθεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστω,
 Θήβῃ ἐν ἐπὶ τρυφῇ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
 50 Οὐκ ἔθ' ὁμὰ φρονέοντε, (κασιγνήτω γε μὲν ἧσλην.)
 Τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 Δεινὸν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακληεῖην.
 Τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφέϊ Κρονίῳ,
 Αὐτὰρ Ἰφικλῆά γε δορυσσόφῃ Ἀμφιρῦωνι,
 55 Κεκριμένην γενεήν. τὸν μὲν βροτῶ ἀνδρὶ μιγείσα,
 Τὸν δὲ Διὶ Κρονίῳ, θεῶν σημαντορι πάντων·
 Ὡς καὶ Κύκνον ἐπεφνεν Ἀρητιάδην, μεγάθυμον.
 Εὖρε γὰρ ἐν τεμένει ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος
 Αὐτὸν, καὶ πατέρ' ὄν, Ἄρην, ἄτον πολέμοιο,
 60 Τεύχεσι λαμπομένους, σέλας ὥς πυρὸς αἰθομένοιο,
 Ἐσλάότ' ἐν δίφρῳ· χθόνα δ' ἐκλυπον ὠκέες ἵπποι,
 Νύσσοντες χηλῆσι· κόνις δὲ σφ' ἀμφιδεδίει,

- Κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
 Ἄρμαϊα δ' ἐνποίηλα καὶ ἀντυγες ἀμφαράβιζον
 65 Ἴππων ἱεμένων. κεχάρητο δὲ Κύνκος ἀμύμων,
 Ἐλπόμενος Διὸς υἱὸν ἀρήιον, ἡνίοχόν τε,
 Χαλκῷ δηώσειν, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
 Ἀλλὰ οἱ ἐυχωλέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῶρσε βίην Ἡρακλεΐην.
- 70 Πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίου
 Λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ·
 Πῦρ δ' ὥς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίς κεν ἐκείνῳ
 ἔτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὀρμηθῆναι,
 Πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰόλαου;
- 75 Κεῖνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἁπτοί
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖσι μέλεσσιν.
 Ὅς ῥα τόθ' ἡνίοχον προσέφη κρατερὸν Ἰόλαον·
 ἦ ῥως, ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλλατε πάντων,
 ἦ τι μετ' ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
- 80 ἦ λῆεν Ἀμφιρῦων, ὅτ' ἐϋστέφανον ποτὶ Θῆβην
 ἦλθε, λιπὼν Τίρυνθον ἐϋκτίμενον πολίεθρον,
 Κτεῖνας Ἠλεκτρύωνα, βοῶν ἔνεκ' ἐυρυμετώπων.
 Ἰκέτο δ' εἰς Κρεῖοντα καὶ Ἠνιόχην τανύπεπλον,
 Οἳ ῥά μιν ἡσπάζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρείχον,
- 85 ἦ δίκη ἐσθ' ἰκέτῃσι· τίον δ' ἄρα κηρόθι μᾶλλον.

- Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν ἐϋσφύρῳ Ἡλεκτρυνῶνῃ
 Ἡ ἀλόχῳ· τάχα δ' ἅμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
 Γεινόμεθ', οὔτε φυὴν ἐναλίγκιοι, οὔτε νόημα,
 Σός τε πατὴρ καὶ ἐγώ. τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς·
 90 Ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε τοκῆας,
 Ὄχετο τιμήσων ἀλιτῆμενον Ἐυρυσθῆα,
 Σχέτλιος· ἥ που πολλὰ μετεστοναχίζετ' ὀπίσσω,
 Ἦν ἄτην ἀχέων. ἥ δ' οὐ παλινάσρετός ἐστιν.
 Ἀυτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεποὺς ἐπέτελλετ' ἀέθλους.
 95 Ὡ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἡνία φοινικόεντα
 Ἴππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
 Ἴθὺς ἔχειν θοὸν ἄρμα καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
 Μηδὲν ὑποδδείσας κλύπον Ἄρεος ἀνδροφόνοιο,
 Ὃς νῦν κεκληγῶς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
 100 Φοίβου Ἀπόλλωνος ἐκατηβελέταο ἀνακτος.
 Ἡ μὲν καὶ κράτερός περ ἐὼν ἅαται πολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος,
 Ἡθεῖ', ἥ μάλα δὴ τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Τιμᾶ σὴν κεφαλὴν, καὶ ταύρεος ἔννοσίγαιος,
 105 Ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει, ῥύεταί τε πόληα.
 Οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
 Σὰς ἐς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρῃαι.
 Ἀλλὰ γε δύσσεο τεύχε' ἀρήϊα, ὄφρα τάχιστα

- Δίφρους ἐμπελάσαντες Ἄρηός δ' ἡμέτερόν τε
 110 Μαρνώμεσθ'. ἐπεὶ οὔτι ἀτάρβηλον Διὸς υἱὸν
 Οὐδ' Ἰφικλείδην δειδίζεῖται· ἀλλὰ μιν οἶω
 Φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
 Οἱ δὴ σφι σχεδὸν εἴσι, λιλαιόμενοι πολέμοιο
 Φυλόπιδα σλήσειν· τὰ σφιν πολὺ φίλτερα Δοῖνης.
 115 Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ βίη Ἡρακληεΐη,
 Θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νῦν οἱ ἄρμενα εἶπεν.
 Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 ἦρως, ὦ Ἰόλαε, διοτρεφές, οὐκέτι τηλοῦ
 Ὑσμίνη τρηχεῖα· σὺ δ' ὥς πάρος ἦσθα δαίφρων,
 120 Ὡς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην
 Πάντη ἀναστροφᾷ, καὶ ἀρηγέμεν, ὥς κε δύνῃαι.
 Ὡς εἰπὼν, κνημίδας ὀρειχάλκοιο φαεῖνου,
 Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμησιν ἔθηκε,
 Δεύτερον αὖ δώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνε
 125 Καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον, ὃν ῥ' οἱ ἔδωκε
 Παλλὰς Ἀθηναίη κόυρη Διὸς, ὁππότε ἔμελλε
 Τοπρῶτον σπονόμεντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους.
 Θήκατο δ' ἀμφ' ὅμοισιν ἀρήϊς ἀλκτῆρα σίδηρον
 Δεινὸς ἀνὴρ· κοίλην δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην
 130 Καββάλετ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἐντοσθεν οἰστοὶ
 Ῥιγηλοὶ, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες.

Πρόσθεν μὲν θάνατον τ' εἶχον, καὶ δάκρυσι μῦρον·
 Μέσσοι δὲ ξεστοὶ, περιμήκεες· αὐτὰρ ὅπισθεν
 Μορφνοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν
 135 Ἦσαν. ὃ δ' ὄβριμον ἐγχος ἀκαχμένον εἵλετο χαλκῷ·
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκε,
 Δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 Ἦτ' εἰρύλο κάρη Ἡρακλῆος Δείοιο.

ΧΕΡΣΙΪ γε μὲν σάκος εἵλε παναίολον· οὐδέ τις αὐτὸ
 140 Οὐτ' ἐρρήξε βαλὼν, οὐτ' ἔθλασε, θαῦμα ιδέσθαι.
 Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιλάνῳ λευκῷ τ' ἐλέφαντι,
 Ἠλέκτρῳ δ' ὑπολαμπές ἦεν, χρυσῷ τε φαεινῷ
 Λαμπόμενον· κυάνου δὲ διὰ πλῦχες ἠλήλαντο.
 Ἐν μέσσω δὲ δράκοντος ἦεν φόβος, οὐτι φατειὸς,
 145 Ἐμπαλιν ὅσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς.
 Τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλήτο στόμα λευκὰ θεώνων,
 Δεινῶν, ἀπλήτων· ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου
 Δεινὴ Ἔρις πεπότητο, κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν,
 Σχετλίη, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρένας εἵλετο φῶτων
 150 Οἳ τινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς νῆϊ φέροιεν.
 Τῶν καὶ ψυχὰι μὲν χθόνα δύνουσ' αἶδος εἴσω
 Ἀντῶν· ὁστέα δέ σφι περὶ ῥινοῖο σαπίσης
 Σειρίου ἀζελέοιο κελαινῇ πύθειται αἶη.
 Ἐν δὲ προΐωξίς τε παλίοξίς τε τέτυκτο·

- 155 Ἐν δ' ὁμαδός τε, φόβος τ', ἀνδροκλῆσιν τε δεδήει.
 Ἐν δ' ἔρις, ἐν δὲ κυδοιμὸς ἐθύνεον· ἐν δ' ὀλοή κῆρ,
 Ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον αἰούλον,
 Ἄλλον τεθνεῖωτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν.
 Εἶμα δ' ἐχ' ἀμφ' ὥμοισι δαφοίνεον αἵματι φωλῶν,
 160 Δεινὸν δερκομένη, καναχῆσί τε βεβριθυῖα.
 Ἐν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν οὔτι φατειῶν
 Δώδεκα· ταὶ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων,
 Οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς νῆϊ φέροιεν.
 Τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχῇ πέλεν, εὔτε μάχοιτο
 165 Ἀμφίρρυονιάδης· τὰ δὲ δαίετο θωυτὰ ἔργα.
 Στίγμαλα δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσι
 Κυανέα κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.
 Ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλοῦνων ἔσαν ἠδὲ λεόντων
 Ἔς σφέας δερκομένων, κοτεόντων τ' ἱεμένων τε.
 170 Τῶν καὶ ὁμιληδὸν σλίχες ἦισαν· οὐδέ νυ τώ γε
 Οὐδέτεροι τρέετην· φρίσσον γε μὲν ἀυχένας ἀμφῶ.
 Ἦδη γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῖς, ἀμφὶ δὲ κάπροι
 Δοιοὶ ἀπουράμενοι ψυχὰς, κατὰ δέ σφι κελαινὸν
 Αἶμ' ἀπελείβετ' ἔραξ'. οἱ δ', ἀυχένας ἐξεριπόντες,
 175 Κεῖατο τεθνεῖωτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσι.
 Τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην, κοτέοντε μάχεσθαι,
 Ἀμφότεροι, χλοῦναί τε σύες, χαροποί τε λέοντες.

- Ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθάων ἀιχμηλάων,
 Καινέα τ' ἀμφὶ ἀνακτα, Δρύαντά τε, Πειρίθοόν τε,
 180 Ὀπλέα τ', Ἐξάδιόν τε, Φάληρόν τε, Πρόλοχόν τε,
 Μόψον τ' Ἀμψυκίδην, Τιταρήσιον, ὄξον Ἄρης,
 Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
 Ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῖ τεύχε' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο
 185 Ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον, ἰδ' Ἄσβολον οἰωνιστῆν,
 Ἄρκλον δ', Οὔριόν τε, μελαγχαίτην τε Μίμαντα,
 Καὶ δύο Πευκείδας, Περιμήδεά τε, Δρύαλόν τε,
 Ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε συναϊκλῆν ὥσεί ζωοὶ περ ἐόντες,
 190 Ἐγχεσὶν ἠδ' ἐλάτης ἀντοσχεδὸν ὠριγνῶντο.
 Ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεες ἔσλασαν ἵπποι
 Χρύσειοι· ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος οὐλῖος Ἄρης
 Αἰχμὴν ἐν χείρεσσιν ἔχων, πρυλέεσσι κελεύων,
 Αἶματι φοινικόεις, ὥσεί ζωοὺς ἐναρίζων,
 195 Δίφρω ἐμβεβαώς. παρὰ δὲ Δειμός τε Φόβος τε
 Ἐσλασαν, ἰέμενοι πόλεμον κατὰδύμεναι ἀνδρῶν.
 Ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
 Τῇ ἰκέλη, ὥσεί τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
 Ἐγχος ἔχουσ' ἐν χερσὶ, χρυσεῖην τε τρυφάλειαν,
 200 Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις· ἐπὶ δ' ὤχελο φύλοπιν ἀνίη.

Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς· ἐν δ' ἄρα μέσσω
 Ἰμερόεν κιθάριζεν Λητοῦς καὶ Διὸς υἱὸς
 Κρυσεΐη φόρμιγγι· θεῶν δ' ἔδος ἄγνυ' Ὀλυμπος·
 Ἐν δ' ἀγορῇ, περὶ δ' ὄλβος ἀπείριτος ἐστειφάνωτο,
 205 Ἄθανάτων. Ἐν ἀγῶνι θεαὶ δ' ἐξῆρχον ἀοιδῆς
 Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελπομέναις ἐικνῦται.
 Ἐν δὲ λιμὴν εὖορμος ἀμαιομακέτοιο θαλάσσης
 Κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέραιο,
 Κλυζομένῳ ἱκελος· πολλοὶ γε μὲν ἀμμέσον αὐτοῦ
 210 Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυάοντες,
 Νηχομένοις ἱκελοι· δοιοὶ δ' ἀνάφυσιόωντες
 Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθοίνων ἔλλοπας ἰχθύς.
 Τῶν ὑπὸ χάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκλαῖς
 Ἦστο ἀνὴρ ἀλιεὺς δεδοκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
 215 Ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον, ἀπορρίψοντι ἐοικώς.
 Ἐν δ' ἦν ἠὐκόμου Δανάης τέκος ἱππώτα Περσεὺς,
 Οὐτ' ἄρ ἐπιψαύων σάκεος ποσὶν, οὔθ' ἐκάς αὐτοῦ·
 Θαῦμα μέγα φράσσασθ'· ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐσλήρικτο.
 Τὼς γάρ μιν παλάμαις τεῦξε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 220 Χρύσεον· ἀμφὶ δέ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα.
 Ὡμοισιν δέ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἐκεῖλο
 Χάλκεον ἐκ τελαμῶνος· ὁ δ' ὥς τε νόημ' ἐποταῖτο.
 Πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου

- Γοργοῦς. ἀμφὶ δέ μιν κίβυσιν θέε, θαῦμα ιδέσθαι,
 225 Ἀργυρέη· δύσανοι δὲ κατηωρεῦντο φαεινοὶ
 Χρύσειοι. δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἀνακλός
 Κεῖτ' Ἄϊδος κυνέη, νυκλὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.
 Ἄυλὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐρρίλλοντι ἰοικῶς
 Περσεὺς Δαναΐδης ἐτίλαινετο. ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
 230 Γοργόνες ἀπλητοὶ τε καὶ οὐ φαλαὶ ἐρρώοντο,
 Ἰέμεναι μαπέειν. ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
 Βαινουσέων ἰάχεσκε σάκος μέγαλ' ὀρυμαγδῷ
 Ὀξέα καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνησι δράκοντι
 Δοιῶ ἀπωωρεῦντ', ἐπικυρῶντες κάρηνα.
 235 Λίχμαζον δ' ἄρα τῷ γε, μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας
 Ἄχρια δερκομένῳ. ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοισι
 Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 Ἄνδρες ἐμαρνάσθην, πολεμηῖα τεύχε' ἔχοντες.
 Τοὶ μὲν ἀπὸ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκῆων
 240 Λοιγὸν ἀμύνοντες· τοὶ δὲ πραθέειν μεμαῶτες·
 Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἐτι δῆριν ἔχοντες,
 Μάρνανθ'. αἱ δὲ γυναῖκες ἐϋδμήτων ἐπὶ πύρῳ
 Χάλκεον ὀξὺ βόων, κατὰ δ' ἐδρύοντο παρειάς,
 Ζωῆσιν ἱκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
 245 Ἄνδρες δ' οἱ πρεσβῆες ἔσαν, γῆράς τε μέμαρπον,
 Ἀθρόοι ἐκλοσθεν πυλέων ἔσαν, ἃν δὲ θεοῖσι

- Χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
 Δειδιότες· τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον, αἱ δὲ μετ' αὐτοὺς
 Κῆρες κυάνεαι, λευκοὺς ἀραβεῦσαι ὁδόντας,
 250 Δεινωποὶ, βλοσυροὶ τε, δαφουνοὶ τ', ἄπλητοὶ τε
 Δῆριν ἔχον περὶ πίπλοντων. πάσαι δ' ἄρ' ἱέντο
 Αἶμα μέλαν πῖεῖν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάποιεν
 Κείμενον ἢ πίπλοντα νεοῦτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλους. ψυχὴ δ' αἰδόςδε κατεῖεν
 255 Τάρταρον εἰς κρυόνθ'. αἱ δὲ φρένας εὖτ' ἀρέσαντο
 Αἶμαλος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
 Ἄψ δ' ὄμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὖτις ἰοῦσαι.
 Κλωθὼ καὶ Λάχεσις σφιν ἐφέσλασαν· ἡ μὲν ὑφήσσω, ἡ
 Ἄροπος, οὔτι πέλεν μεγάλη θεὸς, ἄλλα καὶ ἔμψης
 260 Τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερέης τ' ἦν πρεσβυάτη τε.
 Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φῶτι μάχην δριμεῖαν ἔθεντο.
 Δεινὰ δ' εἰς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι δεμήνασαι,
 Ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰσώσαντο.
 Πάρ δ' Ἀχλὺς εἰσλήκει ἐπισμυγερή τε καὶ ἀινῆ,
 265 Χλωρὴ, ἀυσταλέη, λιμῶ καλαπέπτηνυῖα,
 Γουνοπαχῆς· μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρεσσιν ὑπῆσαν.
 Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
 Αἶμ' ἀπελείβει' ἔραζε. ἡ δὲ ἄπλητον σεσαρυῖα
 Εἰστήκει· πολλή δὲ κόνις κατενήροθεν ὦμους,

- 270 Δάρκυσι μυδαλέη· παρὰ δ' εὐρυργος πόλις ἀνδρῶν.
 Χρύσειαι δέ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι
 Ἐπὶ πύλαι. τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
 Τέρψιν ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ εὐσώτρου ἐπ' ἀπῆνης
 Ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα· πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει.
- 275 Τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαίδων σέλας εἰλύφαζε
 Χερσὶν ἐνὶ δμῶν. ταὶ δ' ἀγλαίη τεθαλυῖαι
 Πρόσθ' ἔκιον· ταῖσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἔποντο.
 Τοὶ μὲν ὑπαὶ λιγυρῶν συρίγγων ἴεσαν ἀυδὴν
 Ἐξ ἀπαλῶν σλομάτων, περὶ δὲ σφισιν ἄγνυτο ἡχώ.
- 280 Αἱ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορὸν ἱμερόεντα·
 Ἐνθεν δ' αὖθ' ἐτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' ἀυλοῦ,
 Τοίγε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῶ καὶ αἰοδῇ,
 Τοίγε μὲν αὖ γελόντες, ὑπ' αὐλητῆρι δ' ἑκάστος,
 Πρόσθ' ἔκιον· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλῖαι τε χοροὶ τε
- 285 Ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόληος
 Νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον. οἱ δ' ἀροτῆρες
 Ἦρικον χθόνα διᾶν, ἐπιστολάδην δὲ χιλῶνας
 Ἐσάλατ'. αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήϊον. οἷγε μὲν ἡμῶν
 Αἰχμῆς ὀξείησι κορωνιόωντα πέτηλα
- 290 Βριθόμενα σλαχύν, ὥσει Δημητερος ἀκτὴν.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐλλεδανοῖσι δέον, καὶ ἐπιπλον ἀλώην.
 Οἱ δ' ἐτρύγων οἶνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·

- Ὅι δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητήρων
 Λευκοὺς καὶ μέλανας βόλρνας, μετ' ἄλων ἀπὸ ὄρχων,
 295 Βριθομένων φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃς ἐλίκεσσιν.
 Ὅι δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν. παρὰ δέ σφισιν ὄρχος
 Χρύσεος ἦν, (κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο)
 Σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέοισι κάμαξι.
 Τῷ γε μὲν οὖν παίζοντι ὑπ' ἀυλητῇρι ἑκαστος
 300 Βριθόμενος σλαφυλῇσι· μελάνθησάν γε μὲν αἶδε.
 Οἷγε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρυν· οἱ δ' ἐμάχοντο
 Πύξ τε καὶ ἐλκηδόν. τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἤρευν.
 Ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρκαρόδοντε κύνε προῖ,
 Ἰέμενοι μαπείν, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπαλύξαι.
 305 Πὰρ δ' αὖτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλοις
 Δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. ἐϋπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
 Ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους,
 Ῥυτὰ χαλαίνοντες· τὰ δ' ἐπικρατέοντα πέτοντο
 Ἄρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλήμναι μέγ' αὖτευν.
 310 Ὅι μὲν ἄρ' αἰδίων εἶχον πόνον. οὐδέ ποτέ σφιν
 Νίκη ἐπενύσθη, ἀλλ' ἀκριτον εἶχον ἀέθλον.
 Τοῖσι δὲ καὶ προὔκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
 Χρύσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο.
 Ἀμφὶ δ' ἵτυν ῥέεν Ὠκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς·
 315 Πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον. οἱ δὲ κατ' αὐτὸν

- Κύκνοι ἀερσιπώται μεγάλ' ἤπυνον· οἳ ῥά γε πολλοὶ
 Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ. παρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο,
 Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκλύπῳ, οὗ διὰ βουλὰς
 Ἥφαιστος ποίησε σάκδς μέγα τε σίβαρόν τε,
 320 Ἀρσάμενος παλάμῃσι, τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
 Πάλλεν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἵππείου δόρε δίφρου,
 Εἵκελος ἀσπεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγινόχοιο,
 Κοῦφα βιβάς· τῷ δ' ἠνίοχος κρατερὸς Ἰόλαος
 Δίφρου ἐπεμβεβαὼς ἰθύνετο καμπύλον ἄρμα.
 325 Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Καὶ σφέας θαρσύνουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Χαίρετε Λυγγῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο,
 Νῦν δὴ Ζεὺς κράτος ὑμῖν διδοί, μακάρεσσιν ἀνάσσων,
 Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 330 Ἄλλο δέ σοι τι ἔπος ἐρέω μέγα φέρτατε λαῶν·
 Εὖτ' ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσης,
 Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο·
 Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
 ἔνθα κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
 335 Ὀφταλμοῖσιν ἴδης, ἐνθ' οὐτάμεν ὀξεῖ χαλκῷ.
 Ἄψ δ' ἀναχάσασθαι· ἐπεὶ οὐ νῦν τοι αἰσιμόν ἐστιν
 Οὐθ' ἵππους ἐλέειν, οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.
 ὧς εἰποῦς ἔς δίφρον ἐβήσατο δῖα θεάων,

- Νίκη^ν ἀθανάτης^ς χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
 340 Ἐσσυμένως. τότε δὴ ῥα διόγνητος Ἰόλαος
 Σμερδαλέον^τ δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλή^ς
 Ρίμφ' ἔφερον Δοὸν ἄρμα, κονίοντες πεδίοιο.
 Ἐν γάρ σφιν μένος ἦκε Δεῖα γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Αἰγίδ' ἀνασείσασα· περιστράχιζε δὲ γαῖα.
 345 Τοὶ δ' ἄμυδις προγένοντ' ἵκελοι πυρὶ ἢ Δυέλλῃ,
 Κύκνος δ' ἵππόδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος αὐτῆς.
 Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔπει' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
 Ὄξεϊα χρέμισαν, περὶ δὲ σφιν ἄγνυτο ἡχώ.
 Τὸν πρότερον προσέειπε βίη Ἡρακληεΐη·
 350 Κύκνε πέπον, τί νυ νῶϊν ἐπίσχετον ὠκέας ἵππους,
 Ἀνδράσιν, οἳ τε πόνου καὶ οἰζύος ἱδριες εἰμέν;
 Ἀλλὰ πάρεξ ἔχε δίφρον εὐξοον, ἥδ' ἐκελεύθου
 Εἵκε πάρεξ ἰέναι. Τρηχίνα δέ τοι παρελαύνω
 Ἔς Κήϋκα ἀνακτα. ὃ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
 355 Τρηχίνος προβέβηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα καὶ αὐτός·
 Τοῦ γὰρ ὀπύεις παῖδα Θεμιστονόην κυανῶπιν.
 ὦ πέπον, οὐ μὲν γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτῇν
 Ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶϊ συνοισόμεθα πτολεμίζειν.
 Ἦδη μὲν τέ ἐφημὶ καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
 360 Ἐγχεος ἡμετέρου, ὅθ' ὑπὲρ Πύλου ἡμαθόεντος
 Ἀντίος ἔσθῃ ἐμεῖο, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.

- Τρις μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἠρείσατο γαίῃ,
 ὄνταμένον σάκεος· τὸ δὲ τέτρατον, ἤλασα μηρόν,
 Παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξα·
 365 Πρηνὴς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἐγχεος ὀρμῇ.
 Ἔνθα κε δὴ λωβηλὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἕναρα βροτόεντα·
 ὧς ἐφατ'· οὐδ' ἄρα Κύκνος εὐμμελῆς ἐμενοίνα
 Τῷ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρυσάρμαϊας ἵππους.
 370 Δὴ τότ' ἄπ' εὐπλεκέων δίφρων δόρον αἶψ' ἐπὶ γαῖαν
 Παῖς τε Διὸς μεγάλου, καὶ ἐνυαλίοιο ἄνακτος.
 Ἡνιόχοι δ' ἐμπλην ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους·
 Τῶν δ' ὑποσευομένων κανάχιζε πόσ' εὐρεῖα χθών.
 ὧς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μέγαλοιο
 375 Πέτραι ἀποθρόσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσι,
 Πολλαὶ δὲ δρυὲς ὑψίκομοι, πολλαὶ δέ τε πεῦκαι,
 Αἰγειροὶ τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
 Ῥίμφα κυλινδομένων, εἴως πεδίον δ' ἀφίκωνται·
 ὧς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
 380 Πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτὴ τ' Ἰαωλκὸς,
 Ἄρνη τ', ἠδ' Ἑλίκη, Ἄνθειά τε ποιήεσσα
 Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἰαχον. οἱ δ' ἀλαλητῷ
 Θεσπεσίῳ σύνισαν. μέγα δ' ἐκλυπε μητίετα Ζεὺς,
 Κάδ' δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἱματοέσσας,

- 385 Σῆμα τιθεῖς πολέμοιο ἐφ' μεγαθαρσεῖ παιδί.
 Οἷος δ' ἐν βήσσης ὄρεος χαλεπὸς προΐδέσθαι
 Κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
 Ἄνδράσι θηρευτῆς, δῆγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα
 Δοχμωθεῖς, ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχόωντι
- 390 Λείβεται, ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἵκτην,
 Ὅρθας δ' ἐν λοφιῇ φρίσσει τρίχας ἀμφὶ τε δειρήν·
 Τῷ ἱκελος Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππείου θόρε δίφρου·
 Ἥμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα τέτλιξ
 Ὄζω ἐφεζόμενος θέρους ἀνθρώποισιν ἀείδειν
- 395 Ἄρχεται, φ' τε πόσις καὶ βρώσις θῆλυς ἐέρση,
 Καί τε πανημέριός τε καὶ ἡῶς χέει αὐδὴν
 Ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ, ὁπότε χροά Σείριος ἄζει.
 Τῆμος δὴ κέγχροισι περὶ γλῶχες τελέθουσι
 Τούς τε θέρει σπείρουσιν, ὅτ' ὄμφακες αἰόλλονται,
- 400 Οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάρμα καὶ ὄχθος·
 Τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει·
 Ὄς δὲ λεόντε δύω ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
 Ἀλλήλοις κοτέοντε, ἐπὶ σφέας ὀρμήσωσι,
 Δεινὴ δὲ σφ' ἰαχῇ ἄραβός θ' ἅμα γίνετ' ὀδόντων·
- 405 Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι,
 Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μαχέσθην
 Αἰγὸς ὀρεσσινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο

- Πίονος, ἦν τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήϊος ἀνὴρ
 Ἰφ' ἀπαὶ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλη
 410 Χώρου αἰδρις ἐών· οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν,
 Ἔσσυμένως δέ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο·
 Ὃς οἱ κεκληγόντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν·
 Ἐνθ' ἦτοι Κύνκος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
 Κτεινέμεναι μεμαῶς, σάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος·
 415 Ὅυδ' ἐρρήξεν χαλκόν· ἐρύτο δὲ δῶρα θεοῖο.
 Ἀμφιτρωνιάδης δὲ βίη Ἡρακληεῖη
 Μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχεϊ μακρῷ
 Ἀυχένα γυμνωθέντα θεῶς ὑπένερθε γενείου
 Ἥλασ' ἐπικρατέως· ἀπὸ δ' ἀμφω κέρσε τένοντε
 420 Ἀνδροφόνος μελίη· μέγα γὰρ σθένος ἔμπεσε φῶλός.
 Ἥριπε δ', ὥς ὅτε τις δρυὺς ἤριπεν, ἥ ὅτε πέτρη
 Ἡλίβαλος, πληγεῖσα Διὸς ψολοέντι κεραυνῷ.
 Ὃς ἔριπ'· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε Διὸς ταλακάρδιος υἱός.
 425 Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
 Δεινὸν ὄρῳ ὅσοισι, λέων ὥς σώματι κύρσας,
 Ὃς τε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι
 Σχίσσας ὅττι τάχιστα, μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
 Ἐμμενέως δ' ἄρα τοῦ γε κελαινὸν πίμπλαται ἦτορ.
 430 Γλαυκιόων δ' ὅσοις δεινὸν, πλευράς τε καὶ ὦμους

- Ουρῇ μαστίγῳ, ποσὶ γλάφει· οὐδέ τις αὐτὸν
 ἔτλη ἐς αὐτὰ ἰδὼν σχεδὸν ἔλθειν, οὐδέ μάχεσθαι.
 Τοῖος ἄρ' Ἀμφίρῳνιᾶδης ἀκόρητος αὐτῆς
 Ἄντιος ἔσθη Ἄρης. ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων
 435 Ἔσσυμένως. ὁ δὲ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενος κῆρ.
 Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπαι μεγάλου πέτρη πρηθῶνος ὀροῦσα,
 Μακρὰ δ' ἐπιθρώσκουσα κυλινδεῖται, ἥ δέ τε ἠχὴ
 ἔρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγος δέ οἱ ἀντεβόλησεν
 440 Ὑψηλός, τῷ δὲ συνενείκει, ἐνθα μιν ἴσχει·
 Τόσση ὁ μὲν ἰαχῇ βρισάρματος οὐλιος Ἄρης
 Κεκληγὼς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἐμμαπῆως ὑπέδεκτο.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
 Ἀντίη ἤλθεν Ἄρης, ἐρεμνὴν αἰγίδ' ἔχουσα,
 445 Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 Ἄρες ἐπίσχε μένος κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 Οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
 Ἡρακλέα κτείναντα Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
 Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μηδ' ἀντίος ἴσλας' ἐμεῖο.
 450 Ὡς ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πεῖθ' Ἄρεως μεγαλήτορα θυμόν.
 Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογὶ εἵκελα τεύχεα πάλλων,
 Καρπαλίμως ἐπόρουσε βίη Ἡρακλεΐη,
 Κακλόμεναι μεμαώς· καὶ ῥ' ἐμβαλε χάλκεον ἔγχος

- Σπερχνόν, ἐοῦ παιδὸς κοτέων περὶ τεθνεώτος,
 455 Ἐν σάκεϊ μεγάλῳ· ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἐγχεος ὀρμὴν ἔτραπ', ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
 Δριμὺ δ' Ἄρην ἄχος εἶλεν· ἐρυσσάμενος δ' ἄορ ὄξυ,
 Ἔσσυτ' ἐφ' Ἡρακλῆϊ κρατερόφρονι· τὸν δ' ἐπιόντα
 Ἀμφίρρυονιάδης δεινῆς ἀκόρητος αὐτῆς,
 460 Μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο,
 Οὔτας' ἐπικρατέως· διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξεν,
 Δούρατι νωμήσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββαλε μέσση.
 Τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος εὐτροχὸν ἄρμα καὶ ἵππους
 Ἥλασαν αἰψ' ἐγγυς, καὶ ἀπὸ χθονὸς ἐυρυοδείης
 465 Ἔς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειτα
 Ἴππους μασλιέτην, ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὀλυμπον.
 Ὑῖος δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἰόλαος,
 Κύκνον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
 Νίσσοντ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνος ἵκοντο
 470 Ἴπποις ὠκυπόδεσσιν· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἐξίκετ' Οὔλυμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
 Κύκνον δ' αὖ Κήυξ θάπτειν, καὶ λαὸς ἀπείρων,
 Οἳ ῥ' ἐγγυς ναῖον πόλιος κλειτοῦ βασιλῆος,
 Ἄντην, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτήν τ' Ἰαωλκὸν,
 475 Ἄρνην τ', ἠδ' Ἐλίκην· πολλὸς δ' ἠγείρετο λαός,
 Τιμῶντες Κήϋκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.

110 ΗΣΙΟΔΟΥ ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν Ἄναυρος,
Ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων. τὼς γάρ μιν Ἀπόλλων,
Λητοίδης ἤνωξ', ὅτι ῥὰ κλειλὰς ἐκατόμβας
480 Ὅς τις ἄγοι Πυθοῖδε, βίῃ σύλασκε δοκεύων.

Τ Ε Λ Ο Σ.